Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Thông Tướng M.TAYLOR: TÌNH HÌNH V.N ĐANG TIẾN TỚI THƯƠNG THUYẾT

Năm thứ tư • Số 90 • 3 đồng • CHỦ NHỰT 18, THỨ HAI 19-12

HÔM NAY: ĐẶC BIỆT KỊCH TRƯỜNG

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ỨNG CHỦ-BÚT: QUỐC-ẤN TÒNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN: LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ: 219

Cổ động

CÔNG TƯ CHỨC Quân Nhân CẦN chú ý

VỀ SẮC THUẾ LƯƠNG BỔNG VÀ TỔNG HỢP LỢI TỨC

SAIGON (VTX).— Trong thời gian gần đây các giới công tư chức quân nhân đã nêu nhiều thắc mắc về sắc thuế đánh trên lương bổng. Để nhiều vị biết rõ chi tiết về việc cải tổ hành thâu các thuế lương bổng và tổng hợp lợi tức đặc phái viên Việt Tấn Xã đã tiếp xúc với ông Phạm văn Ích Tổng Giám Đốc Thuế Vụ.

Sau đây là nội dung cuộc phỏng vấn:

Khấu trừ tiền lương hàng tháng

HỎI: Các giới công tư chức quân nhân đã bàn tán nhiều về sắc thuế đánh trên lương bổng sắp áp dụng vào tháng 1 năm 1967. xin

XEM TIẾP A TRANG 4

22-12-66 ngày chót đóng thuế môn bài

SAIGON.— Tổng Nha Thuế vụ vừa ra thông cáo yêu cầu các nhà nhập cảng liên lạc với các Ty Thuế vụ để thanh toán số thuế môn bài thuộc đợt tam tam cá nguyệt (từ tháng 7 đến tháng 9-1966) chậm lần là cuối ngày 20-12-66 quá thời hạn này nếu chưa thanh nạp cơ quan thuế vụ bắt buộc phải yêu cầu Bộ Thương Mại ngưng cấp ngoại tệ, ngoài ra các đương sự còn phải nạp thêm những khoản tố phạt.

Thông cáo nhắc lại rằng: Theo thể lệ hiện hành, môn bài nhập cảng phải thanh nộp từng tam cá nguyệt và trong vòng 30 ngày kể tiếp, như vậy thuế đợt tam tam cá nguyệt đáng lý phải thanh nộp trong tháng 10 năm 1966.

Ý-KIẾN CHÚNG TÔI

Quyền đối lập

• Bài của Việt Anh Thy

Trong một phiên họp gần đây, Hội-Đồng Dân-Quân đã đề cập đến quyền đối lập của các chánh đảng.

Trên mặc nhãn chẳng tốt đã hơn một lần bình luận về vấn đề ấy.

Đối lập là một quyền không có thể phủ nhận trong các chế độ dân chủ khắp thế giới. Nói đến dân chủ là mặc nhiên phải nghĩ đến đối lập, vì đối lập là một sức mạnh thúc nhà cầm quốc gia để cùng chánh quyền chia nhau nắm chặt nhân dân, không để cho một chủ nghĩa hay một ảnh hưởng ngoại lai nào thao túng, chi phối được.

Không một chánh quyền nào, dầu tốt đến đâu, hay đẹp đến đâu, mà lại được toàn dân ủng hộ, nghĩa là lúc nào cũng có một số người đứng hay ít, bất bình chánh quyền. Nếu có đối lập quốc gia thì phe phái đối ấy không ngăn ngừa gì gió nhập. Như vậy, chánh quyền và đối lập bổ túc lẫn nhau, chia nhau tranh thủ nhân tâm trong nước. Chánh quyền nào không thu thắt được đối lập, diệt đối lập để tỉ đến độc tài tức là xuẩn động, tự diệt mình và làm hại cả đất nước.

Không một chánh quyền mạnh nào lại giữ vững mãi địa vị mình, huống chi là những chánh quyền bấp bênh không được đại đa số nhân dân ủng hộ. Như vậy, nếu thật lòng yêu nước, chánh quyền chẳng những phải chấp nhận đối lập mà lại còn phải cổ bồi phận nuôi dưỡng đối lập nữa.

Chế độ Ngô Đình Diệm là một thí dụ điển hình.

Diệm không có dân, chỉ dựa vào viện trợ Mỹ để nắm chánh quyền mà lại không dung túng đối lập. Diệm không bỏ các đảng cách mạng và chánh trị, cho một vụ bắt bỏ giam cầm hoặc thủ tiêu các lãnh tụ đối lập. Mặc dầu tự nhận là dân chủ, Diệm cũng khai độc tài, không chấp nhận đoàn thể hay cá nhân nào chống đối mình. Vì chủ trương ngu muội ấy mà gián tiếp, Diệm chỉ nhìn nhận một đối lập duy nhất trong nước: ấy là Việt Cộng.

Việt cộng ngang nhiên giữ vai trò đối lập công khai một mình một chợ. Nhờ đó mà từ những nhóm lẻ tẻ sau ngày tập kết, mấy năm sau họ đã có cơ hội bành trướng. Ảnh hưởng ấy gây nguy hại cho đến ngày nay là do chế độ độc tài kém thông minh sanh ra.

Trước bài học đắt giá ấy, Hiến-Pháp trong tại của Việt Nam cần phải ghi rõ quyền đối lập của nhân dân để tránh tai họa cho chế độ dân chủ sau này.

HÔI ĐỒNG DÂN QUÂN BẮT ĐẦU THẢO LUẬN VẤN ĐỀ

ĐÓNG HAY KHÔNG ĐÓNG CỬA TRƯỜNG TÂY Ở VIỆT-NAM?

THIẾU TÁ TRẦN-MINH-TÙNG

Chủ tịch Uỷ ban Văn hóa HĐDQ: PHẢI LOẠI BỎ TỨC KHẮC những đề nghị cực đoan

★ **Hiện tại, yêu cầu Bộ Ngoại Giao tiến đến thỏa ước văn hóa cải thiện và Bộ Giáo Dục ấn định đường lối hợp tác V.H.**

SAIGON,— Thiếu tá Trần minh Tùng Chủ Tịch Ủy Ban Văn Hóa của Hội Đồng Dân Quân sáng nay thuyết trình về vấn đề trường Pháp ở VN tại khóa họp thường lệ của Hội Đồng cho rằng «vì quyền lợi quốc gia, chúng ta không thể duy trì tình trạng hiện tại, nhưng cũng không thể cấp nhận biện pháp quyết liệt, phản tiến hóa, thiếu thực tế» có thể gây xáo trộn và tạo những ảnh hưởng chính trị không tốt đẹp.

Diễn tiến vấn đề

Theo thuyết trình viên, căn bản pháp lý của vấn đề trường Pháp ở VN là thỏa ước văn hóa Pháp Việt 6-31949 qui định quyền mở trường Pháp tại VN, với điều kiện tuân hành luật lệ lãnh thổ.

Theo thỏa ước này các trường Pháp phải đợi một phần văn hóa VN bên cạnh chương trình, Pháp. Nhưng từ 17 năm nay không có ai kiểm soát việc này cả.

Vấn đề trường Pháp được đặt ra sôi nổi nhân dịp thế ước sẽ công ước 1-11-60 sẽ mãn hạn vào 1-11-1967 cho một số trường ở của người Pháp.

XEM TIẾP B TRANG 4

200 GIÁO SƯ Đại học Úc kêu gọi NGƯNG BẮN tại Việt - Nam

SYDNEY (Reuter).— Hôm nay khoảng 200 giáo sư và giảng viên đại học Úc đã lên tiếng kêu gọi ngưng bắn tại VN.

Các giáo sư trên đây đã gởi thư cho các nhà lãnh đạo chánh phủ Nam và Bắc Việt Nam Tổng thư ký L.H.Q. U Thant cựu trưởng Hoa kỳ Dean Rusk và hai đồng chủ tịch hội nghị Genève 1954 về vấn đề Đông Dương là Anh và Nga sô. Lời kêu gọi của 200 Giáo sư và giảng viên đại học Úc cũng kêu gọi Mỹ chấm dứt oanh kích Bắc Việt và yêu cầu chánh quyền Bắc Việt cũng như VC hãy từ bỏ những sự tái hại và bắt cóc.

U.H. QUỐC TẾ điều tra vụ dội bom HÀ-NỘI

★ **Thủ đô BV bị oanh tạc tất cả 6 chỗ**

HOA KỲ.— Tướng Maxwell Taylor, cựu Đại sứ Hoa kỳ ở VNCH đêm qua tuyên bố: Những người chỉ trích chính sách của Hoa kỳ ở Đông Nam Á phải lãnh một phần trách nhiệm về thái độ ngoan cố của CS không chịu đến bàn hội nghị.

Tướng Maxwell Taylor nhận định rằng: BV tưởng dợi ở những áp lực nội bộ sẽ khiến cho Hoa kỳ phải thay đổi đường lối hiện nay do đó BV rất vui mừng nếu thấy có sự chia rẽ ở Hoa kỳ.

Tướng M. Taylor ngỏ ý tin tăng tình hình VN đang tiến tới giai đoạn thương thuyết, nhưng giai đoạn này chỉ xảy khởi đầu sau khi CS thấy rằng họ không thể nào thắng được.

Tướng Maxwell Taylor chủ trương Hoa kỳ phải tiếp tục dội bom các mục tiêu ở BV. Theo lời ông nói là để xoáy chặt thêm nửa những chiếc đinh vít và để cho BV biết rằng: thêm một ngày chiến tranh là họ còn phải trả thêm 1 giá rất đắt.

Uỷ Hội Quốc tế điều tra

HANOI (AFP).— Ba vị trưởng phái đoàn thuộc Uỷ Hội Quốc tế kiểm soát đình chiến tại Hà Nội vị chủ tịch Uỷ hội là người Ấn và nhân viên là các sĩ quan cao cấp Gia Nã Đại và Ba Lan) hôm thứ năm đã mở cuộc điều tra 6 địa điểm bị phi cơ Mỹ oanh tạc ở Hà nội trong hai ngày thứ ba và thứ tư vừa qua.

Có 1 sĩ quan liên lạc BV đi cùng phái đoàn điều tra.

Đây là lần đầu tiên từ khi Mỹ mở đầu cuộc tấn công bằng phi cơ xuống BV mà phái đoàn nhận mở cuộc điều tra tại chỗ vụ (việc vi phạm đình chiến do Hiệp định Genève năm 1954 qui định).

Ủy ban điều tra phải mở cuộc họp báo sáng thứ 6 về những thiệt hại trong thành phố. Tất cả các người tin đáng tin cậy đều đồng loạt xác

XEM TIẾP S TRANG 6

HÔM QUA HÀ-NỘI lại báo động

HANOI (AFP).— Hà nội từng bị phi cơ Mỹ oanh tạc đợt đầu hôm Ba và thứ Tư và lại có báo động hồi trưa qua trong 20 phút, tuy nhiên chỉ có hai hoặc ba tiếng nổ vang vội từ xa và không có tự can thiệp của đội phòng không.

Theo đài phát thanh, phi cơ ở cách thủ đô Bắc Việt lối 40 cây số

Hôm nay Xem trang 2 Hiệp Khách Hành

ỦY BAN ĐIỀU TRA QUỐC HỘI Trực tiếp thẩm vấn THỦ PHẠM VÀ CÁC NHÂN CHỨNG VỤ ÁM SÁT ÔNG VĂN

SAIGON (VTX).— Ủy ban điều tra vụ ám sát cố dân biểu Trần văn Văn do Quốc Hội Lập Hiến thành lập chiều 16-12 đã đến Tổng Nha Cảnh sát Quốc gia để nghe thuyết trình sơ vụ này, đồng thời tự lấy lời khai các thủ phạm và nhân chứng.

Ông Nguyễn văn Đinh, Đệ nhị Phó chủ tịch Quốc hội Lập Hiến và là Chủ tịch Ủy ban điều tra, tuyên bố với báo chí rằng, cuộc điều tra của Ủy ban sẽ không bận định thời gian cũng như không thể tuyên bố gì trước khi cuộc điều tra kết thúc.

Ủy ban đã nghe đại diện của Tổng Nha Cảnh sát Quốc gia trình bày rõ về địa điểm ám sát lộ trình truy nã thủ phạm và quan sát chiếc xe của cố dân biểu Trần văn Văn.

Tiếp đó, Ủy ban gặp riêng Võ văn Ân, thủ phạm trong vụ ám sát cố dân biểu Tr. văn Văn cùng các nhân chứng.

Cùng đi với ông Nguyễn văn Đinh có hai ông Huỳnh văn Cầu và Lý quý Chung dân biểu QHLH.

XEM TIẾP T TRANG 4

SAIGON Phi đạn nổ trước cửa phi trường Tân S. Nhứt

SAICON,— (AFP).— Tối 16-12-66 những kẻ vô danh vô trang bằng súng phóng phi đạn rocket đã bắn 2 trái rocket vào cửa vô phi trường Tân sơn nhứt. Một trong 2 phi đạn đã nổ nhưng không ai bị trúng đạn.

Cửa vào phi cảng quốc sự đã tạm thời đóng lại và một người tình nghi bị bắt sau đó ít lâu.

TẠI Á VẬN HỘI VỌNG CÁC VIỆT-NAM VỀ HẠNG TƯ

cuộc đua xe đạp toàn đội 1.600 THƯỚC TÍNH GIỜ

VỌNG CÁC.— Sau đây là kết quả cỡ xe đạp, bóng bàn, quần vợt tại Á vận Hội Vọng Các:

Xe đạp toàn đội 1600 thước tính giờ

— Huy chương vàng: Nhựt bổn 1'56"40 (hoặc trung bình 49 cây số 485 một giờ).

Huy chương bạc: Thái Lan với 1'57"27 (hoặc trung bình 49 cây số 117 một giờ).

— Huy chương đồng: Đại Hàn với 2'01"5 (hoặc trung bình 46c 997 1giờ.

— Hạng tư: VN 2'07"3

— Hạng năm: Mã Lai Á 2'11"3

Bóng bàn

— Trung Hoa Quốc gia hạ Đại-Hàn 5-1

— Việt Nam hạ Hương Cảng 5-4

— Nhật Bản hạ Việt Nam 5-0

— Trung Hoa Quốc gia hạ Hương cảng 5-1

— Đại Hàn hạ Ba Tư 5-3

Quần vợt:

Cặp Lưu hoàng Đức và Võ văn

XEM TIẾP H TRANG 4

Phiên họp khoáng đại ngày 16-12 của Quốc Hội Lập Hiến SÔI NỔI TẠI QUỐC HỘI VỀ CHỨC... PHÓ TỔNG THỐNG

DÂN BIỂU CHIA 2 PHE: tán thành và chống lại vấn đề có Phó Tổng Thống

♣ tường thuật của THÁI DƯƠNG

SAIGON.— QHLH tái nhóm lúc 9g15 sáng ngày 16-12, với sự có mặt của 98 dân biểu. Trong số những người vắng có dân biểu Lê nguyên Long, theo lời ông Tổng thư Ký đã từng vắng mặt mấy tháng nay.

Tiếp tục thảo luận ông Đinh Thành Châu Chủ Tịch USTH đề nghị cần có thêm Phó Tổng Thống để phụ tá cho Tổng Thống và có thể giữa vai trò trung một vai Hội Đồng như Hội Đồng Kinh Tế đặt Đông Văn Hóa Giáo dục v.v...

Nếu Tổng Thống chết

Ông Phạm đình Hương bình vực cho lập trường có thêm Phó T.T.

Ông Ngô thanh Tùng trình bày những khó khăn trong việc phân quyền, nếu có Phó Tổng Thống và sự hiện diện của ông nầy có thể

XEM TIẾP D TRANG 4

CHUYỆN BÊN LỀ Quốc hội Lập Hiến

Từng chặp

Bắt đầu từ ngày QH thảo luận các nét chính, các dân biểu các khối đồng nhau dứ quá, họ ngồi dưới bàn là 6, đập bàn, vỗ tay hô hào «gà khỏi» gây sôi động từng chặp. Do đó thúc đẩy các dân biểu nói

XEM TIẾP X TRANG 4

Trước Bịnh viện Cơ Bốc Lựu đạn nổ và phát cháy dữ dội

GIA ĐỊNH.— Khoảng 6 giờ 13 sáng 17-12, đồng bào qua lại trên ngã 4 đường Võ Tánh và Võ đi Nguy Phú Nhuận thình lình nghe 1 tiếng nổ lớn và tiếp theo thấy lửa phát cháy 1 chiếc xe díp đỏ đậu.

Nhân viên Cảnh sát gác gần đó tìm bao tin cho nhân viên đại

XEM TIẾP H TRANG 4

Tại đường Trương Minh Giảng V.C. LIỆNG LỰU ĐẠN VÀO QUÁN GIẢI KHÁT

● **2 TÊN VC BỊ BẮT SAU MỘT CUỘC BAO VÂY**

SAIGON (VTX).— Hai tên khủng bố Việt Cộng đi xe gắn máy đêm qua đã liệng một quả lựu đạn vào tiệm giải khát số 467 đường Trương minh Giảng Saigon gây thương tích cho hai người kiều, ba người VN và phá vỡ một số đồ đạc trong tiệm này.

Trong khi bắt tên này, thì một tên không bỗ khác nữa gần đó nổ súng vào nhân viên Cảnh Sát nên đã gửi vây cho đồng đội. Nhân viên Cảnh sát có bắn trả lại 3 phát nhưng không có kết quả. Rất là đạn lại lạc trúng vào chân cậu Hoàng văn Tân 15 tuổi ngồi gần đó bị thương.

Vẫn theo cuộc điều tra của nhà chức trách, hai tên không bỗ bị bắt trên đây, một tên là Nguyễn văn Tiến tự Hùng 16 tuổi (tên nên lựu đạn) và một tên Nguyễn văn

XEM TIẾP K TRANG 4

PHÁI ĐOÀN BÁO CHÍ ĐI ĐÀ LẠT Ô. CỐC CHÍNH CƯƠNG: TRUNG HOA QUỐC GIA ĐÁNH LỤC ĐỊA V.N.C.H HẾT BỊ XÂM LĂNG

● Phái đoàn đã viếng thăm bệ thống điện Danhim

● của phái viên B.M

ĐÀ LẠT.— Trung Tướng Phạm xuân Chiểu, Tổng Thư Ký Uỷ Ban Lãnh Đạo Quốc gia sáng ngày 16-12-66 hướng dẫn ông Các Chính Cương Chủ Tịch Liên Minh Á Châu chống cộng, Chủ tịch Quốc Dân Đảng Trung Hoa và Phó Chủ tịch Quốc hội Trung Hoa Quốc gia ông Đại sứ Trung Hoa Quốc gia tại Saigon và một số đại diện báo chí Việt Hoa ở thủ đô di viếng thăm thành phố Đà Lạt.

Hồi 10 giờ, phái đoàn được hướng dẫn đến viếng thăm trường Đại học quân sự. Tại đây phái đoàn được Đề đốc Chung tấn Cang và một số sĩ quan cao cấp tiếp đón.

Hồi 11g trưa, phái đoàn đến giảng đường trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam. Tại đây phái đoàn

XEM TIẾP O TRANG 4

Khi tình yêu đã hết VỢ XÚI TÌNH NHƠN bắt cóc chồng?

GIA ĐỊNH.— Anh Trần văn Sự 37 mới nạp tại đường Tôn quang Khải Tân định có yêu cầu

XEM TIẾP N TRANG 4

CHUYỆN MỖI NGÀY

• MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Phó Tổng Thống

Sau khi «qua cầu» được cái việc «trao quyền» cho ông Tổng Thống trong hai nhiệm kỳ, nhờ đó Thủ Tướng mãn phụ tá, hôm qua mấy ông bà dân biểu lại sôi nổi vô chuyện... có hay không có Phó Tổng Thống của cái mớ nầy.

Mấy ông mấy bà đã chia thành 2 phe rõ rệt.

Phe muốn có Phó Tổng Thống đưa ra lý do:

— Nếu Tổng Thống rủi theo ông theo bà thì có người thay thế liền.

— Phó Tổng Thống có thể kiêm luôn'.. Thủ Tướng.

— Hễ có chánh thì phải có Phó cho đúng với «tục lệ» của ông bà để lại v.v...

Phe không xài Phó Tổng Thống thì có lý lẽ:

— Đặc ân chi thêm chức Phó Tổng Thống đi phải tốn thêm một mớ công quỹ trong lúc xứ mình nghèo mạt rệp.

— Phó Tổng Thống chỉ là... hình nộm, vì không có trách nhiệm gì rõ rệt.

— Thêm Phó Tổng Thống sẽ biến thành «tam đầu chế» (Tổng Thống, Phó Tổng Thống, Thủ Tướng).

— Phó Tổng Thống có thể «chọt» cho ám sát Tổng Thống để mình lên thay, vì có thể biến thành độc tài

Đại khái ý luận của 2 phe dân biểu là như vậy, nhưng tới bây giờ vẫn chưa... ngã ngũ.

Tuy nhiên, trong cái cuộc «đấu võ mồm» về chuyện nầy, người ta lại nghe có ý kiến đề nghị nên xài 2 ông Phó Tổng Thống một lượt, để chia cho... tên giảo, địa phương gì gì đó.

Hoặc giả, nếu có Phó Tổng Thống thì 3 ông Tổng Thống Phó Tổng Thống, Thủ Tướng sẽ chia đều cho ba miền Nam Trung Bắc.

Lẽ cũ nhiên, cái ý kiến «bẹt gió» ấy vẫn bắc gắp. Cái điều, khi nghe mấy ông Nghị đề nghị chia xứ, chia vùng đông như thế, cái đám cử tri xứ mình hăng hái vỗ tay cười hay nên mếu đáy, vì rằng hễ mấy ông ra ứng cử, vô đông nghe nói «tui đây là người thì, người đức», chắc sẽ cứ tự xưng mình là «trên Trời rơi xuống hay dưới lỗ mà chui lên bao giờ.

(Xem tiếp trang 4)

bình minh — Kịch Trường

Qua đài phát thanh Saigon

SỰ LIÊN HỆ GIỮA BÁO CHÍ VÀ SÂN KHẤU

Do TRẦN TẤN QUỐC trình bày

(Tiếp theo)

Trên thực tế, cách trước đây vài năm, có một đôi năm nữ nghệ sĩ đành tiếng yêu nhau mặt cách hoi tập bọn trái mỹ tực nước nhà, vì họ công khai hóa tình yêu hơn sớm. Chuyện yêu đương chỉ có thể, mà cũng bị đã số báo chí đã kích dữ dội, khán giả ý nhiều nơi cũng phản đối bằng hành động quả đắng, khi đoàn hát của vợ chồng nghệ sĩ nầy mới đến tỉnh diễn. Sự kiện vừa kể là một bằng chứng cụ thể nhứt, nói lên sự liên hệ mật thiết giữa báo chí, sân khấu cũng chung.

Có một hai nghệ sĩ vì bất bình một bài báo nói đến mình, bồng thốt ra những lời nói nặng : « Tôi không cần báo chí hèn hay cho tôi. Tôi hứa ra sao mặc kệ tôi ! Tôi sống cách nào, tùy ý thích của tôi. Đừng ai nói đến tôi ! Nếu những lời nầy được nói ra hồi 20 năm về trước, không ai dê ý làm chi. Nhưng, thời lên trong giai đoạn mới của nước nhà, quả là ích kỷ và sai lầm đáng tiếc.

« Một xã hội có tổ chức — chẳng tôi không dám dùng đến danh từ « cách mạng » quá lớn lao — hay cao trào tân sanh hoạt của một quốc gia đang tiến, không bao giờ chấp nhận cách sống riêng rẽ một giới sanh hoạt nào, hoặc hành động biệt lập của một phần tử nào trong một giới. Mà tất cả đều liên hệ nhau, dính liu nhau hoặc về quyền lợi vật chất, hoặc tinh thần. Mỗi lúc hãy cho một thiết hoạt là nhỏ có nhưng sự phát triển xây dựng lần nhau một cách thăng thắn, nhờ có những sự hướng dẫn chân thành. đều đắc nhau trên đường tiến bộ.

Sự liên hệ giữa báo chí và sân khấu xứ ta được thực hiện bằng những trang kịch trường trên các nhựt báo, thoạt tiên, là do sáng kiến của một kỳ giả chủ. Song cái động cơ tạo ra sáng kiến nầy, là cao trào đồng tiến của một quốc gia đang vươn mình.

Trong giới nghệ sĩ sân khấu, từ hát bội đến cải lương và cả thoại kịch nữa, hầu không ai thủ nhân vai trò của báo chí trong công cuộc bảo vệ quyền lợi tinh thần và vật chất của nghệ sĩ. Một thiên phóng sự « Đồng lương nghệ sĩ rất chính xác được dăng liên tiếp nhiều ngày trên một nhựt báo, vạch trần và đã kích những thủ đoạn bóc lột của bầu bì, từ việc phát lương thiếu đến sa thải quá lạm nghệ sĩ đã có hiệu quả cải thiện phần lớn đời sống của nghệ sĩ công nhân. Và kể từ đó, nghệ sĩ còn bị bóc lột hay bị hiếp đáp do bên trong hoặc từ bên ngoài, là có báo chí sẵn sàng binh vực.

« Nhưng trong sự liên hệ giữa báo chí và sân khấu, còn một khía cạnh khác rất quan trọng. Đó là vấn đề nghệ thuật. Trên phương diện nầy, báo chí đã giúp ích được những gì cho sân khấu ?

Muốn trả lời đích xác và công bằng nên nhớ ở xứ ta sự liên hệ giữa báo chí và sân khấu bắt đầu thực hiện cụ thể nhứt mới 16 năm nay. Đầu tiên người viết bài mình danh « kỳ giả kịch trường » tới hiến. Và vài anh bạn đồng nghiệp của họ đưa giờn một cách khó chịu như gọi họ là « Kỳ giả ô cầu ».

Nếu mỗi người đều nhận thức rằng, sân khấu là một bộ môn văn hóa quan trọng nhứt, chẳng những có tác dụng cảm hóa quần chúng hơn hẳn những bộ môn nào khác, sân khấu còn là nơi tập nhiều bộ môn văn hóa, như Kiến trúc, Hội họa, Văn chương, Sáng tác, Ca nhạc và Diễn xuất, thì không ai lấy làm lạ vì sự hiến hoi nhân sĩ trong hàng ngũ kỳ giả kịch trường trước kia. Nói cách khác, kỳ giả kịch trường hay phê bình gia ca kịch nghệ, phải là con người mang chất nghệ thuật dẫy mình.

Hiểu về kiến trúc, biết thưởng thức Hội họa, văn chương, am tường ca nhạc và có nghiên cứu về Diễn xuất. Chớ không phải mỗi đêm tà tà nơi hàu trường hoặc trước hí viện. rồi viết tiểu sử một hai nghệ sĩ là trở thành... kỳ giả kịch trường.

(Xem tiếp trang 4)

NHỮNG SƠ HỞ KHÔNG THỂ CÓ... LẠI CÓ TRONG

« TUYỆT TÌNH CA 2 »

CỦA HOA PHƯỢNG DO ĐOÀN

« DẠ LÝ HƯƠNG » TRÌNH DIỄN

● của TRẦN TỬ VĂN

• Tuyệt tình ca 2 » đã đến lúc chúng tôi, trở lại qua kác cảm đây không bao lâu.

1)— Chín 3 màn nhỉ tức là cảnh hiển trình một tiếng đồn bị dịch bao cây. San một trận chem sáng kịch việt quân đôn trả dưới quyền chỉ lãnh của Trung ủy Hồ... thắng.

Chính cảnh nầy khiến chúng tôi nhớ lại sân khấu chiến tranh của đoàn «Hoa Sen» dưới quyền giám đốc của Nghệ sĩ Bảy Cao. Mình lực dây lại chúng tôi trở lại 15 năm trước là sự nhu thuần vô hy thuật trong lúc hai bên xáp chiến. Mâu thuẫn này phát lộ sự sơ hở buồn cười.

Trong khi chạm súng, chắc nhiều người đều nghe ra những tiếng nổ dòn của các loại súng, như trong phim, dại liệc, tiên liệc, v.v. Đó là những tiếng súng thật. Nói rõ hơn, ở lớp màn, "chắc chắn đoàn Dạ Lý Hương đã cho quay bằng (hay đã) ghi sẵn một cuộc chạm súng thất tại chiến trường. Hát tuồng xã hội mà áp dụng kỹ thuật súng thật như vậy là việc đáng khen.

Nhưng vừa khen thì phải... buồn cười khi nghe thấy những khẩu súng giả đặt tại sân khấu, phát nổ những tiếng rõ ràc... lẹt đẹt, bốp tạch... lâm nhỏ lại sân khấu «Hoa Sen» hồi năm xưa.

Đành rằng không ai đòi hỏi phải có những tiếng nổ thật của những khẩu súng thật. Song đã áp dụng kỹ thuật ghi âm cảnh chạm súng thật thì tưởng nên tránh cái tiếng xảo quá... thì nơ áp dụng song song với cái giả thực.

Nghe thấy anh chạm súng trên sân khấu mặt đại ban như DLH với sự nhu thuần kỹ thuật, chúng cái cảm thấy... tức tiếc vì thiếu sót lớn lao ấy !...

2) Cảnh 4 là cảnh chết của «TT C 2» lớp bà Thuần Tuý đang tại người của Giáo-sư của trong ty Lê long Hà đã Hồ Đi cuối vy, khiến chúng tôi nhớ nghề sĩ quá cố Sau Đình trong bi ca hồi hồ «Sông Hồng hàm oan».

Không rõ, bà Thuần Tuý có xem Sầu Đình trong vai người ở cho đặt tên sở khánh tết bị chết bắt buộc đóng vai... cha của chả đề ông nay đã cưới vợ ?

Nhắc đến Sầu Đình, chúng tôi muốn nói rằng, cũng một vai tuồng có tính cách như nhau, song giữa Sau Đình và Thuần tuý hay nhỏ ! Khác cách biệt quá xa. Nói cho cùng vai «Người cha... giả», cô Thuần Tuý chả trong cái điều bằng cách bắt lý cái giả của mình để chạy cười người xem đúng với đúng ý của soạn giả « Tuyệt Tình Ca 2». Còn Sầu Đình, anh diễn là cách tế nhị, bắt lợ ngẫu ngu, sơ sệt và cố gắng chế dựy cái giả mà thành thoáng chán... lẽ lùng, làm người xem cười muốn bể bụng.

Đó là hai lối cầu tạo tâm lý nhân vật của hai soạn giả (Lê hoài Nẽ và Hồng Sơn) khác nhau. Nhưng «Hoa Phượng với Tuyệt tình ca 2) vẫn đó cũng là hai lối diễn hay và hai tình độ diễn xuất của Sầu Đình và Thuần Tuý.

Xem « Tuyệt tình ca 2 » chúng ta không thể trả sự nối liệp liên tục với « Tuyệt tình ca 1 », Mà muốn thấy sự việc nầy hãy... đón xem « Tuyệt tình ca 3 » như đoàn DLH đã quảng cáo.

Thiết tưởng, đã thừa khi nâng sáng tác là đã nổi danh và đã được nhiều người tin nhiệm, soạn giả Hoa Phượng không cần gì phải dùng thủ đoạn» như thế mới lôi kéo khán giả theo mình !

Nhỉ thắng như vậy để anh bạn soạn giả trẻ tuổi tài cho ấy nên thận trọng và hãy chuộc lại danh tiếng mình trong soạn phẩm «Tuyệt tình ca 3» sắp tới.

«Trong «TTC2» có nhiều sơ hở khiếu chúng ta nghĩ rằng Hoa Phượng viết tưởng một cách vụt tốc cho kịp nhu cầu nào đó đến không nghiên cứu trong việc tạo tâm lý nhân vật và cả tánh chất của vở tuồng.

Thật vậy, chính soạn giả đã đặt cha T.T.C 2 là « Bi ca kịch xã hội hiện đại » song 4 phần 5 của tuồng vở lại thuộc vẻ... Hát Kịch ».

Đến cảnh chiến trường (tức cảnh 5, màn 2) soạn giả cũng cho vai Nhàn... chọc cười người xem nữa là...

Chúng ta thử phân tích 2 sự việc nầy trong « T.T.C.2 » :

1)— VAI LÊ LONG HỒ (Do Hồng Cường thủ diễn). xuất 2 cảnh của màn nhứt, chúng ta thấy L.L. Hồ là một thanh niên gần gũi, ngào ngạo, có lẽ, nếu không nói là... dân. Đến cảnh 3 màn nhì thì L.L. Hồ là một sĩ quan (cấp Trung ủy) có nhiệm vụ bảo vệ một tiền đồnvới tác phong một chiến sĩ cấp chỉ huy gương mẫu.

Hai tâm trạng mà cả hai chất cách nhân vật Lê long Hồ làm cho người xem phải thắc mắc. Lẽ nào một sĩ quân sống pha ở chiến trường với tất cả mưa bom và lanh lẹ (cảnh 3) lại hóa ra con người... cù lần và ngờ nghệch khi trở về đời sống dân sự trong thời gian nghỉ phép ? (cảnh 1 và 2).

2)— Ai cũng biết Lê Long chn nhận lời nói nặng của ông Kim-Sa để cưới cô Kim Hồng đang mang bầu với Nhàn, là mang danh cưới với danh giả nhà ông Kim Sa mà thôi. Nói trắng ra, là một đám cưới... giả. Tuy tế hôn, nhưng sau đó, Cụ Hồ vẫn Cô Hồng không hề sống chung nhau.

(Xem tiếp trang 4)

Đề trả lời hai bài phê bình của chúng tôi

CÔ NHƯ NGỌC BIỆN MINH CHO CHỒNG (KÉP TẤN TÀI)

Đọc báo nầy, chắc quý bạn còn nhớ 2 bài phê bình tuồng « NGƯỜI CHA VÔ THỪA NHẬN » do đoàn Dạ Lý Hương trình diễn, trong đó chúng tôi chê trách kép Tấn Tài vẻ trang phục và diễn xuất. Sau đó, chúng tôi có nhận được bức thư của nữ nghệ sĩ Như Ngọc biện minh cho chồng là Tấn Tài.

Đành rằng, thư của cô Như Ngọc gởi cho chúng tôi, song xét ở, hai bài báo đã nhiều người đọc thì những lời biện minh của vợ kép Tấn Tài phải được nhiều người xem. Đã là Hảo ý của chúng tôi dành cho vợ chồng Tấn Tài — Như Ngọc. Có điều nên nói, trước khi cho đăng bức thư của Như Ngọc, chúng tôi lược bỏ vài đoạn có tánh cách riêng tư mà hình như cô Như Ngọc muốn nói với chúng tôi thôi. Và làm như vậy, cũng, để tránh những hiểu lầm không hay cho tấn tài và Như Ngọc.

Kỳ tôi, chúng tôi sẽ có bài giải thích cho Như Ngọc, còn nơi đây, chúng tôi thành thật nhận với cô, rằng chúng tôi không chết ý phiến giận cô. Trái lại, càng khen cô là 1 người vợ hết dạ thương chồng. Cô Như Ngọc hãy tin rằng đây là lời nói chân thành của một người đã được cô gọi bằng Bác.

TRẦN TỬ VĂN

Kính Bác Trần tử Văn,

Trước hết, chúng tôi thăm Bác và gia quyến được vạn sự bình an. Thưa Bác, chắc Bác lấy làm lạ không hiểu con là ai mà thăm Bác và gởi thư nầy.

Thưa, con là Như Ngọc, nghệ sĩ và cũng là vợ của kép Tấn Tài Tuy con chưa gặp Bác lần nào nhưng con qui Bác... Bác ơi, con khổ quá, giá đình con chịu nhiều hoàn cảnh cay nghiệt, không cho phép chồng con được vừa ý về nghề nghiệp(ông như vậy sống hiện tại, Đang ly ra, gia đình con phải có cần nhà và xe hơi riêng của mình Nhưng đến giờ, nhà không có, còn xe thì đã người ta đòng tên. Bác ơi, Bác có biết, mỗi lần chồng con hết hây giờ thì con phải... xin phép cấp trên cho về để tập tuồng, chỗ nào phải miễn lắm gì thì làm vì hiện nay chồng con là quân nhân...

Bác biết không, sau khi Dạ Lý Hương thưa để bà chồng vì bà thì trở tiền hết mất đem ra cho chồng con chăng có tiền xài. Con tưởng bà thì gặp mấy tuồng chồng mấy gì hay. Đã vậy lại còn bịnh nặng cuốn hong.khan tiếng ca không có hơi cũng không đam nghề. Mà có nghề cũng cho hay trước bà bà bám, chớ bao giờ cho hay giờ chớt như bao đã đây. Con tức là có bọng mà là chẳng thấu trói chuyện con đây ...đau con.

Tại sao chồng con cứ bị bão đâu mà ? Con không biết có phải tại chồng khổ quá mà con gánh nợ, bà đến mức chủ ý hay sao ? Cho nên cứ bị oan ức mãi. Con nhũng người được ung dung tâm thân, không bị ràng buộc vì hoàn cảnh thì được nâng đỡ tận tình. Bác nghĩ lại xem.

Con vừa coi bài phê bình của Bác về Tuồng « người cha vô thừa nhận ». Con xin thú thật là Bác nói đúng tất cả nhưng con cũng xin Bác cho con trả lời.

Điều thứ nhất : Tấn Tài đã tạo phải đội-mũ cho khuất cái tục chỏ không cố ý đội nó. Trước kia mũ của Tấn Tài cũng đi lâm.

Điều thứ hai : Trời sanh Tấn Tài không được sắc vóc như những chàng khác nên Tấn Tài phải chịu lép. Tấn Tài đành tới sao phải lấy ở Tấn Tài. Quân ác thì may vừa những người cao ráo mạnh mẽ, còn Tấn Tài thì ốm nhom, nhỏ con sắc đẹp, cho sang. Con may đã lớn cho riêng mình thì tiền đâu mà may trong khi giá 3.000 đồng một mũ. Những anh kép có gần bên mới có tiền mạychn,Tấn Tài thì bại bán tay trắng. Nếu có lấy được gian kéo, con đã nhờ chồng con hai bộ. Bây giờ ngắc nẻ, con không có tiền, bán thì không cho tiền may. Con nói thật đó bác ơi.

Con có chuyện mới chuyện cũ xong, đưa tuồng cũng ép Tấn Tài. bác có công nhận vai của Hàng Cường là hay không ? Con nói vậy không phải khen Tấn Tài đâu. Chồng con hát đó thôi. Người ra, Tấn Tài cần nhiều chuyện nên hát không hay. Khan tiếng nè. Đau trọc n è. quản áo nè, gẽ kép hát nè hội hay hơn nè... Bao nhiêu đó khiến Tấn Tài hát dở ẹt, nên ai cũng chê.

Đời hát thì quá. Cũng như con lấy hát chồng nào đó chồng nầy.V) không có cuống họng,nên ca chết chứa cũng bị chê.Con biết vậy,nhưngkhông có cuống hong,nên ca chết chứa

Thôi con nói thật, con chưa viết thơ cho Bác nào hết nhưng với Bác thì con viết vì đâu sao Bác cũng thương hoàn cảnh đau nơn tình thân của Bác mà nâng đỡ đã gia đình con đó khỏi phân nào, Tấn Tài từ giờ được Huy chương đến giờ chưa cầm đến 200,000 đồng trọn vẹn trong tay thì đi quản định. Bác ơi con sẽ phải làm gì để nuôi gia đình nơ gấp bao chuyện khó không được an ổi chết gì. Bởi nghề của con quá bạc bẽo chỉ nhờ Tấn Tài mà thôi Con viết thơ này lúc 4 giờ khuya thì chắc Bác đã thông cảm hoàn cảnh con lắm lắm. Kính chào Bác.

Nếu có gì sơ sót, xin Bác thà lỗi cho con. Vì con đang không hoàng tính thần quá. Uống 4 viên thuốc ngủ mà con mất cũng đo. ngũ không được nên con mới viết thơ tâm sự với Bác...

(Ký Tên) NHƯ NGỌC

Nhận Tin.— Cô Như Ngọc đón xem BMKT kỳ tới sẽ có bài giải thích của chúng tôi. T.T.V.

KHẢO LUẬN VỀ NGUỒN GỐC CẢI LƯƠNG TRONG NỀN CA KỊCH V.N

QUÁ TRÌNH PHÁT TRIỂN NGHỆ THUẬT

hát cải lương từ năm 1916 đến 1945

của DUY LÂN

(Tiếp theo)

Điệu nhạc trên lưu tuyến, vẫn vương lòng dân miền Nam như mến tin, đa bạc sở thích, không bao giờ có vui thâm mà của người nào nhau đời đời, kiếp kiếp. Do đó mà ai cũng công nhận sân khấu cải lương và sân khấu của miền Nam là lòng da của dân chúng miền Nam. Nên dầu nó đã trưởng thành với khả năng nào, với hình thức nào, với trình độ nào, hay hay đó, nên khen hay nên chê, đáng khinh hay đáng trọng, luôn luôn vẫn từ ở sức nhận xét tinh tế hay nông cạn của mỗi khán giả, chớ nó đã được dân nước miền Nam của tạo nên, được nuôi dưỡng, được lớn khôn là nó sống, sống mãi không bao giờ chết, dầu sao không tăng nó danh hiệu «bất tử» thì nó cũng cũng đáu miền Nam liên bộ mật thiết, như ca nước.

Nhưng trên thực tế đã không một sự việc nào toàn hảo thì nghệ thuật cải lương nhìn chung vẫn có vui và khuyết điểm như mọi nếp sống tinh thần và vật chất của con người trong xã hội.

Cón cớ vào cung Nhạc tài Ca của điệu ca nhạc tài tử miền Nam vẫn không có thể vẫn vô những ngón thoan trăm tay độ sống chế tuy hàng những hơi Ngân những tiếng ca hoặc rạn hoặc thong cũng tự do tùy giọng miền khỏi đầu, đi cuối, đồng theo cảm bồn nhịp nhàng, song hãi bản là được chấp nhận và bao dung, để nhiều khi được đưa lên sân khấu, những ca ngân ấy tất phải được tự do biến ảnoyên theo điều kiện diễn xuất của sân khấu đó hãi hơn như sự biến thể của bản DạCõ ra Vọng Cổ Hoài Lang chẳng hạn Đó là phần ca nhạc được phối hợp với các lớp Văn Thoại lâm mội dung của vở hát mà xây dựng lên từ xưa nay, cũng lại tùy sáng kiến tự do của soạn giả theo mọi thể thức thích ứng. Cho đến kỹ thuật trình diễn, lại tân tùy trình độ ý thức kịch nghệ tương của Pháp, nay có thể là của Tàu, của Nhựt, của v.v... đang là những cung điệu sáu khiếu tự do. Chưa có một tự lực nào, một hình thái dor - nhớt nào làm cản bản, mực thước cho sự tăng tác ca kịch phẩm, cho kỹ thuật thể hiện nhân vật (vai trò) trên sân khấu cải lương. Dầu đã có nghệ thuật «Đẹp và thích hay vừa, vừa hơn «Chân, Thiện, Mỹ» được kịch nghệ tiến bộ trên thế giới ấy đang và thâu nhận là hay, đúng hơn hết. được mặt số ca kịch sĩ, soạn giả cải lương trung thành theo đuổi trong việc xây dựng và trình diễn nó vô hết, sao cho chân xác và hay đẹp, sân khấu cải lương cho đến ngày nay vẫn chịu ảnh hưởng của ngoại nhân tự do trong bản chất vẫn bam thích tự do của người Miền Nam nói chung, của nền ca nhạc tài tử, của cải lương hiện thời có sức tinh diễn cả những vở mang hình thức nội dung kiểm hiệp Tàu. Vô sĩ đạo Nhựt, ý tình La Mã (?). truyện tích Á Rập lưu chuyển đã sự trang thái xã hội hiện đại Việt Nam, v.v., hầu là điều không đáng ngạc nhiên vậy.

—HẾT—

Hộp Thơ Kịch Trường

TN NGUYỄN VĂN Bá nhận đầy đủ. Vì khuôn khổ tờ báo nên không làm hài lòng bạn được. Bài Vọng cổ TVV không đăng được. Đã là quyền định người ý muốn.

— Cô NHỰT Y (S.)— Con đọc, chúng tôi sẽ có bài nói rõ để cô khỏi thắc mắc.

Cs NGUYỄN THỊ PHƯƠNG (Kiến tân) Cô viết thì không có chỗ đăng con hai bộ. Bây giờ ngắc nẻ, con không có tiền, bán thì không cho tiền may. Con nói thật đó bác ơi.

Con có chuyện mới chuyện cũ xong, đưa tuồng cũng ép Tấn Tài. bác có công nhận vai của Hàng Cường là hay không ? Con nói vậy không phải khen Tấn Tài đâu. Chồng con hát đó thôi. Người ra, Tấn Tài cần nhiều chuyện nên hát không hay. Khan tiếng nè. Đau trọc n è. quản áo nè, gẽ kép hát nè hội hay hơn nè... Bao nhiêu đó khiến Tấn Tài hát dở ẹt, nên ai cũng chê.

Đời hát thì quá. Cũng như con lấy hát chồng nào đó chồng nầy.V) không có cuống họng,nên ca chết chứa

Vì đành chỗ cho trường KỊCH TRƯỜNG chúng tôi xin tạm gác các bài thường kỳ lại một kỳ.

Bài vở trang trong xin đề TÂM-ĐẠM địa chỉ Nhựt báo BÌNH MINH

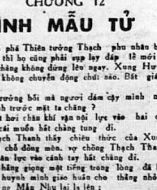

(52) ♦ Nguyên tác của KIM DUNG ▲ HÀN GIANG NHẠN dịch thuật

CHƯƠNG 12

TÌNH MẪU TỬ

Ngũ đơn Thạch phá Thiên tưởng Thạch phu nhân bảo mình sẽ lấy những người kia thì bà cũng phải vợ lấy đấy. Ít mới đồng. Xung Hư cười tay ra để chăng không đồng lên người. Xung Hư thấy người chàng nặng như nói không chuyển động chút nào. Bất giác y lại nổi giận quát lên :

— Ta là bậc trưởng bối mà người dám cự mình nói cũng thâm lạm đi khoe hàn lỉnh trước mặt ta chăng ?

Y hiểu lết mạt hơi chân thì vạn nội lực vào hai cánh tay, hết sức đẩy mạnh một cái muốn hất chàng văng đi.

Vợ chồng Thạch Thanh thấy chiêu thức của Xung Hư không khéi hãi kịp. Vì là chồng đồng môn, vợ chồng Thạch Thanh nhìn ở Xung Hư vận chân lực vào cánh tay hất chàng đi.

Thạch Thanh hằng giọng một tiếng trong lòng đã hơi tức giận. Y lại nghĩ sáng Sư huynh mình giao huấn cho thằng nhỏ thì dành để cho gì bỗng đâu. Nàng Mão Nhu lại là lên :

— Nói sư ca hơn tính cho một chút.

Bỗng nghe một tiếng la hoảng. người Xung Hư vọt lên không bị hất về phía sau. May nhờ y chỉ dùng mạnh vào con người.

Xung Hư hết chân lượng chàng, vội dùng phép Thiên cân tuyệt mới đứng lại được.

Con người bị dùng mạnh bỗng lên mà tiếng ngã lên ra.

Xung Hư biết Thạch phá Thiên cũng lực cực kỳ thâm hậu. Đại lực của Xung Hư hất Thạch phá Thiên chẳng lâm cho chàng chuyển động được chút nào. Thế là chiêu y vượt nửa bị hất lên là mất rồng.

Y đến nay mới người đều tưởng thấy có mấu mặt. ai nấy đều giật mình kinh hãi.

Vợ chồng Thạch Thanh từng cùng Thạch phá Thiên trao đổi kiến pháp trong thời gian thành Dương Châu và biết nội lực của chàng thâm hậu, nhưng không ngờ hàn lãnh chẳng tiến đến mức độ nầy. Nguyên một sức phản kích của chàng đã đủ khiến cho người tay cao thủ hạng nhất chân Thượng Thanh hàn hết lên trên không bao lâu.

Xung Hư đứng vững lại rồi rất trường hiếu ở sau lưng ra chàng quát. Y nói qua lại bật lên tiếng cười nói :

— Giỏi, giỏi, giỏi !

Y nói hoàn hô tiếng giỏi rồi điều bên hoà thì lại nói nói :

— Sư đệ cùng sư muội qua đã đợi đã tỏ một cách khiêm chưng. Vậy ta mình sinh nước cả nước chăng.

Y nói xong vung kiếm lên nhảm đâm thẳng vào ngực Thạch phá Thiên.

Thạch phá Thiên hai lại một bước, tay ưn miệng nói :

— Không không ! Tại hạ không đánh nhau với đạo trưởng đâu. Thiên Hư đã thấy có vô công nghề gián của Thạch phá Thiên, lạng bên đó :

— Xung Hư sư đệ đến với gì đã đứng vào đây Sư đệ mà lại ra tay đầu với sư đệ ? Thắng chẳng lấy gì lém tính mà thua thì lại sắt bước cuối.

Lão chẳng Thạch phá Thiên lại lại nhượng bộ lấy lâm hợp ý. liền nói :

— Cũng là người trong nhà cả cả hà đều lâm chi ? Dù có thiết tha với vô nghệ thì hãi là phải với gì trong chốc lát ?

Thạch phá Thiên nói theo :

— Đúng thế ! Các vị là chỗ sư huynh sư đệ với Thạch trang Liên chăng Thạch phu nhân. Nếu tại ta ra tay đánh chết cả là thì thật là hỏng bét !

Nguyên Thạch phá Thiên chẳng hiểu gì đến nhân tính thế cả, mà chỉ lo đặc chuyện của mình phòng ta lại lâm chết đối phương nên cứ buột miệng nói thẳng tuột.

Chàng cả biết đâu câu nói của chàng hết luận là ai nghe thấy cũng muốn liền mạng với chàng. Huống chi quản đạo chân Thương Thanh đều tự phụ về công cao cường. Lại không hiểu thấy được ý của anh chàng bụng tết nói quá lách. Ai nấy đều nổi giận đùng đùng.

Thạch Thanh cũng quát lên :

— Người nói gì vậy ? Không được ăn nói cẩn trọng như thế !

Xung Hư đã tuân lời chưởng môn sư huynh thu kiếm lại lui ra. Nhưng nghe Thạch phá Thiên nói câu nầy thì trường chẳng chẳng coi quản đạo vào đâu mà quá cố vô nhục mà nửa thì nhân nại lâm sao được ?

Y vẫn sẽ tiếp ra quát lên :

— Được lắm ! Ta thấy coi người có đánh chết hết được bao ta không ? Hãy ra chiêu !

Thạch phá Thiên lại ngớt ngửa tay đáp :

— Tại hạ không đánh nhau với đạo trưởng đâu.

Xung Hư lại cảng cảm tức hơn. Y nói :

— Hừ ! Người hãy thử cùng ta đông thủ.

Chưa dứt lời y đã tấn tiến nhảm đâm vào ngực Thạch phá Thiên.

Thạch phá Thiên đã chẳng cần bình khí, mà chỉ mới kiếm trả vào tay không phòng ngừa. Thương Xung Hư là một tay cao thủ về kiếm thuật của Thanh Liên lâm đích tay trong cả kinh nghiệm hàng vô chẳng Thạch Thanh, nhưng ra chiêu mau lẹ chẳn có phần hơn.

Thạch phá Thiên vẫn quyết đi mà không tránh khỏi.

Bỗng nghe một một tiếng. Với chẳng đã trăng kiếm đã mất tuyệt ra.

Mão Nhu la hoảng :

— Trời ơi !

Xung Hư quát :

— Lấy kiếm ra đây cho gì !

Thạch phá Thiên hoàng bảo đáp :

— Lão là sư huynh của Thạch phu nhân, mà vừa rồi mình đã gián lâm mất hai vị sư huynh của bà. Nếu hãy giờ cho giết lão nữa thì một là mình có lỗi với Thạch phu nhân hai là mình tự nên người ít tự đắc. Lão phòng kiếm đâm mình mà mình vung chưởng ngăn chặn thì đã miễn gặp được. Nhưng bên tay mình có chất lịch đặc mà phòng ra thì người kiếm cho đối phương.

Chẳng nghĩ vậy, hai tay vẫn chắp để cung kính, đón ai nói sao chẳng cũng không chịu ra tay.

Quản đạo chân Thương Thanh thấy bộ dạng Thạch phá Thiên như vậy thì lại tưởng chẳng có điều khinh thường mình. Tuy là nhân là nổi nóng người ta hành, nên chẳng đang kiếm bỗng đều đâu chẳng khải tức giận :

Cả người cết tiếng hét :

— Thằng lão ấy nghênh cuồng quá lắm cần phải cho gã một bài học.

Xung Hư bảo Thạch phá Thiên :

— Cô thật người không nhẫn nhịn thì nói ra không ?

Vào vốn là lại đan tiên hai kiếm, chiêu thức cực kỳ mau lẹ.

Thạch phá Thiên đã không thông thạo về kiếm pháp thì người chẳng tay có chuyển động nổi tình cảng không kịp. Cả hai vai chẳng bị trúng kiếm.

May mà Xung Hư ra chiêu cho có ý lưu tình. Y chỉ muốn bức bách Thạch phá Thiên phải ra tay, chớ không muốn đâm chết! Mới kiếm vừa chạt đâm trúng vào da thịt chàng, y liền rút tay về ngay, nên chẳng bị thương rất nhẹ.

Mão Nhu thấy cậu con yêu bị trúng ba nhát kiếm thì trong lòng đau xót vô cùng ! Bà thấy Xung Hư lại phóng kiếm đâm tới nữa liền vung kiếm lên gạt đánh chàng ra ngoài.

Tiếp theo những tiếng chưởng chẳng không ngớt, nổ như đạo rang. Chẳng mất hai bên đã trao đổi mười ba chiêu.

Hai người đều là những tay cao thủ bậc phái. Họ thì triển công phu. « Thương Thanh khoái kiếm » như sao ra nhảy mũa Hồa quang tác ra bởi phép thần thông.

Mười ba chiêu kiếm vừa xử song quản đạo cùng Thạch Thanh không nhìn được đều rạo lên :

Hay tuyệt !

Những người có mặt tại trường trừ Thạch phá Thiên ra cho đều là những tay kiếm thủ nổi tiếng ở chân Thương Thanh. Họ thấy mười ba chiêu kiếm của Xung Hư cực kỳ lợi hại. Mỗi chiêu đều là cao thủ về võ công nghiêm cần kinh đáo.

Trong chốp nhoáng hai người đã phát huy kiếm thuật đến bậc chỗ tinh diệu, nên quản đạo đều lấy làm khen khoái trong lòng.

Thiên Hư hiểu rằng nếu hai bên cho đến nữa thì chẳng khó mà phân được thắng bại. Lão liền nói :

— Mão Nhu Sư muội ! Có phải sư muội định cho chỗ cho gã thiếu niên nầy không ?

Mão Nhu không đáp đưa mắt nhìn Thạch Thanh để hỏi ý.

Thạch Thanh lên tiếng :

— Thằng nhãi ấy đối với kiếm đều hợi tên trường đâm lên nói ra mà thôi. Cho phép chúng ta gọi. Cả đã đã bị trúng ba nhát kiếm. Mà nó Xung Hư Sư huynh hãy còn lưu tình, không thì gã đã bỏ mạng rồi. Chẳng phu gã nâng cao như vậy thì đã thôi vô Sư huynh thế nào được. Thằng nhãi con kia ! Ngươi sợ lại sư bà đã tự tại đi !

Xung Hư lớn tiếng hỏi :

Rõ ràng gã coi bọn Thương Thanh chẳng là không nào đáo nên không thèm đông tính. Chẳng thế thì sao gã đến hai mặt thì gã ra tay là đánh chết hết bọn ta ?

Thạch phá Thiên lại nói bên tay ra coi thấy hiện lên đám mây đỏ và nhóng sắn xanh thì thấy đã nói :

— Hai bên tay chẳng ta tại bị là cán nguyên nhân bạn. Hễ đông đến là đánh chết người.

Quản đạo chân Thương Thanh đều hiểu sắc. Thạch Thanh cũng tưởng chẳng kiêu ngạo khinh người mới nói câu như vậy. Y cũng tức mình quát lên :

— Thằng lão ấy quá không biết trời cao đất dày là gì. Vậy rồi nếu Xung Hư ra bà bà và không lưu tình thì mi có chỉ là đôi, Chẳng là mi hoàng hiểu ư ?

(Xem tiếp trang 4)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

● Nguyễn tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HAN GIANG NHÂN

Số 94

HỒI 27
Cuộc âm mưu rùng rợn của bọn Kim nguyệt minh.

Đầu day lửa bèn kia đã cháy hết Phi Kiệm thầy khống nổ đã hơi yên đa và chỉ có một đường-lối giải thích là đã có người người biết trước âm mưu, nên đã ngồi lửa ra chỗ khác hoặc lâm cho chất thuốc bị ướt tác ngăm rồi.

Vương khánh Hồng cũng bốn tên thủ hạ ngạc ngác nhìn nhau không biết nói thế nào.

HỒI 28
Trước kiếm thần hào Kiệt kinh hồn

Phi Kiệm ngâm nghĩ một lát rồi ngập ngừng tiên vào Hác Thạch kỳ trân.

Vương khánh Hồng quát lên :

— Đúng lại !

Nhưng Phi Kiệm lỡ như không nghe tiếng nhân nữa bước vào.

Nếu quả Phi Kiệm muốn phá-tán tất phải dùng chưởng phá mà Nhân Hoàng đã truyền cho để phá bỏ Thạch trận. Nhưng nói công tâm phép của chàng đã luyện theo nửa tiên pho Thiên khu bảo lục, khác với lối không thường, nên không phát huy được đầy đủ uy lực chưởng phép. Nhưng cứ đã trong kỳ trận tán như gang thép, chưởng phép của chàng không phá huy được. Đã không phá hủy kỳ trận được thì chỉ còn cách theo chỉ thị của Nhân Hoàng để ra vào trận phép. Trong trận tuyến đã có nước nên đã lửa chỉ dẫn đặn đây rồi tắt ngăm.

Trận Phân-cửu cung nghịch đủ hành này theo lẽ sinh khắc lại trái với lối thông thường. Nhưng tay cao thủ vẽ lâm không có cách nào để giảm cho biết chỗ ẩn cho nổ.

Phi Kiệm vào trong trận qua ba cửa yuan vẫn không có gì khác lạ Phi Kiệm dừng bước ngâm ngẩm tu chân lực để phòng người trong trận tập kích. Chàng vào tới cửa thứ 5 là trung tâm trận phép. Theo lời căn dặn của Nhân Hoàng.

Chàng lại cất bước tiến vào.

Chàng cảng không thấy tiếng động lại cảng cảm thấy những mối nguy cơ bắt trắc.

Phi Kiệm trong chừng như đầu mình bị một khối đá đè lên cực kỳ trầm trọng, khiến chàng phải phát ho phát thở.

Chàng vừa thêm hai cửa quan nữa thì trước mắt hiện ra một cửa động tối đen. Trên cửa động khắc hai chữ Tiện lên « Kiêm Trùng »

Phi Kiệm cảm thấy tâm thần hoang mang. Chỉ trong nháy mắt nữa là biết rõ vụ bí mật nay nhưng không hiểu hung cát ra sao. Chàng nhìn cửa động tối đen lạnh lẽo rùng rợn và thần bí.

Chàng tự hỏi :

— Tại sao trong động không có động tính gì ? Phải chăng người ở đây đã đem giơm thần đi chỗ khác rồi ? Nhưng bọn Kim kiêm minh đã chắt nỗ mấy lần phép không thành thì hiển nhiên đã có người phá hoại kế hoạch của họ.

Giữa lúc lấy, bất thình lình bên người chàng có tiếng la hoảng :

— Ủi chà !

Phi Kiệm giật mình kinh hãi chưa biết rõ thanh âm phát ra ở phương giác thì mấy hồng chỉ phóng thành như tên đầu đầm tới. Cử chỉ tiếng gió cũng đủ biết kình lực của người phát chế ghê gớm vô cùng.

Trước tình trạng này, chàng muốn né tránh cũng không kịp được. Nhưng con người đã có công lực trình độ tuyệt cao như Phi Kiệm đã nhiên không cần suy nghĩ cũng phản ứng ngay. Chàng đưa một chân ra phía sau, một chân đã xuống đất thành dây nam tác.

— Vèo !... vèo !

Chỉ phóng lướt trên cao hai thước đúng vào cột đá bắt thành những tiếng « kình binh »

Giữa sự lưỡng chỉ phong mang mà bàn trong « Tân huyết » thì công lực có đến đâu cũng thành tàn phế. Chàng đoán những tay cao tay thủ vào đây trước đã bị chỉ phong này làm cho vô hồng tàn phế rồi lăng ra ngoài trận.

Chỉ phóng lướt qua rồi. Phi Kiệm trầm mình đứng dậy.

Trước mắt chàng, ngay cửa động, một thân hình mảnh khảnh đã đứng đó rồi.

Phi Kiệm tâm thần chấn động. Chàng không ngờ đối phương lại là một thiếu nữ. Tính trang này phản hẳn lại với sự tiêu đoán của chàng. Bất giác chàng đứng sững mà nhìn.

Bóng người thà thước đi ra chỗ nhiều ánh sáng trông càng rõ hơn. Hiển nhiên là một thiếu nữ chừng hai mươi tuổi, nhan sắc tuyệt tân : Mày xinh như vẽ, da trắng như ngọc, cái hiếm sắc mặt hơi xanh, chắc vì ở trong động lâu ngày mà ra : Mặt nàng bao phủ một luồng sát khí đầy đặc coi rất khủng khiếp.

Phi Kiệm lại cảng kinh hãi hơn. Chàng vẫn tưởng đối phương phải là Kiêm khách che mặt hoặc một nhân rất tưởng mao ghê gớm. Ngờ đâu lại là một cô gái xinh đẹp. Chàng tự hỏi :

— Trong kỳ trận, trừ nàng ra không biết còn ai nữa chăng ?

Bỗng thấy thiếu nữ cất giọng lanh lẻn ghê người hỏi :

— Bằn lãnh các ha thật các cường nhưng có nhân biết được kỳ trận nầy là gì không ?

Phi Kiệm tiên vẽ phía trước mấy bước ra đến cửa trận còn cách của động chưng 8 thước thì dừng lại. Vẻ mặt kinh nghi chàng hỏi :

— Tại ha biết xưng hô cô nương thế nào đây ?

Nữ lang lạnh lùng đáp :

— Hồ Kiêm nhân (người giữ kiếm)!

Phi Kiệm kinh ngạc hỏi lại :

— Cô nương là Hồ kiêm nhân ư ?(

Nữ lang vẫn lạnh lùng đáp :

— Phải rồi ! Các hạ bảo đánh đi !

Phi Kiêm đáp !

— Tại hạ là Quật mộ nhân.

Nữ lang biến sắc :

— Chà ! Các hạ thật là điên cuồng !

Nữ lang tự xưng là Hồ kiêm nhân mà ngoại hiệu « Quật mộ nhân » Của phái Kiêm hiên nhiên có ý tương phản. Vì nơi đây là Kiêm trùng (nơi kiêm mà chàng là Qu ật mộ nhân (người đào mả lại cảng ra vẻ khiêu khích.

Hai người mỗi lúc một gần nhau lại, Phi Kiêm phát giác ra đối phương có tính chất siêu phàm thoát tục, Tính chất nầy khiến cho người ta có cảm giác kính sợ không dám đụng chạm tới. Cái đẹp của nữ lang tuy không bằng Đông phương Phi vân nhưng nàng tỷ dụ như bông mẫu đơn trong động thâm u khiến cho người ta có cảm giác khác thường là phải coi nàng như một vị tôn thần chỉ có thể sùng kính chiêm ngưỡng, chứ không được hết mạn.

Phi Kiêm tưởng chừng như quên mình hiện ở chỗ nào...

Bỗng Hồ Kiêm nhân lên tiếng bằng một giọng buồn buồn :

— Quật mộ nhân ! người tự phê bỏ công lực mà ra khỏi trận đi.

Giọng lanh tan tính tâm thần lạnh lùng đáp :

— Giọng lưỡi cô nương thật là khách trịch.

Hồ Kiêm nhân thản nhiên đáp :

— Các ha đừng có ý mình bản lãnh cao thâm Các ha sống hay chết chỉ trong nháy mắt.

— Phi Kiêm ngạo nghễ hỏi :

— Cô nương nói vậy thì ra sinh mạng của tại ha đã vào tay cô nương rồi ư ?

(CÒN NỮA)

● của LAN SƯƠNG

Số 67

(Phóng tác theo danh phẩm của Henrrie Thémirch)

«Tôi vừa được lệnh của bà Hiếu bà ở tôi đến đây chải tóc cho bà :

Lý nhân người đàn ông vẻ hỏi tai :

— Biết bà Hi Fucé cần ông không ?

— Lẽ dĩ nhiên bà Hiếu cần nên mới kêu tôi đến. Sao cô thắc mắc ?

— Ông chủ của tôi vừa nhận được điện tính của bà kêu lại chải tóc tối nay Bà đi dự tiệc. Nếu không tôi đến đây làm gì ?

— Ông theo tôi, tôi sẽ nói cho bà biết tr wớc.

Lý dắt người đàn ông vào phòng khách.

— Thưa Bà, có người thư chải tóc đến. Tôi có thể cho người ta vô không ?

Tiếng chân khóa xoay trong ổ và cánh cửa mở ra.

Lý nhanh chóm nấp vào bóng tối sau cửa.

Nàng đàn mắt vào khe cửa nhìn kỹ người đàn ông.

Sự kiện nầy khó biết có chuyện gì xảy ra xảy ra.

Lý bèn nấp vào đàn lòng Lý. Lối nhà đàn của chủ Tịnh ?

« Đàng tôi nói nhìn qua ở khóa » bây giờ không có hiệu lực với Lý nữa. Đã biết rõ vụ bí mật là thêm dao cho mình.

Nàng phân vân tự hỏi :

— « Cô thể nào Hanh đi tư tình với một người ở giai cấp dưới nữa ? Mặc người là lên vào trong lúc Hiếu đi vắng. Ở là quá ! Hanh có thể phản bội Hiếu ngay trong tuần trăng mật ? Chưa là cô người nhân nào bỏ mặt cho không phải nghi nhiên. Phải khám phá ra sự thật của chuyện nầy, không thể để con nhỏ đến gió nầy gây thêm một người

Lý bèn khẽ đóng khách Bà vừa ra sau phòng, nên cửa mở cửa ra đến đóng sau tấm màng giữa phòng tiếp và buồng ngủ. Ở đây vàng có thể nhìn rõ cả mọi chuyện xảy ra ở phòng ngủ.

Thêm một lần nữa Lý có hành động lén sự sau lần ấy tai vào vách ngăn lắm chuyện bên cạnh bắt cả Hiếu.

Lý run run đưa tay cầng thẳng vì mảng và đến mắt vào đây để xem cho rõ Lý muốn thết bà !

Trên chiếc giường đang kia Hanh và gã thanh niên đang ân ái. Cảnh tượng thật nhơ nhớp nay diễm mà hai kẻ phạm gian không hề biết tới ai nhìn thấy.

Giọng điệu lả đàn ông ân trên ái tình :

— Anh rất mừng gặp em hôm nay. Cứ mỗi lần nghĩ đến em nằm trong tay thằng Hiếu là khó nó cùng. Sao anh cứ muốn điên lên vì em.

— Được rồi mà. Chúng ta sắp đạt mục đích rồi. Em cũng yêu anh lắm ! Vài tháng nữa em sẽ là góa phụ mới nhà triệu phú.

— Người đàn ông hỏi giọng kinh ngạc và mừng thầm :

— Góa phụ ! Chồng của em đang bình nặng à ?

— Chính em làm cho hắn điên ! Nó điên là phải. Vì em muốn hắn phải đi ngay khỏi cuộc đời của em mới được và cha mẹ của hắn. Khi đã lấy yêu nhau, sống bên nhau là chúc cực hoàn.

Hai người giựt mình vì có tiếng kêu của Hiếu ngoài cửa.

— Hanh ! Mở cửa cho anh mau. Vội nhận một thư quan trọng.

Giọng người đàn ông bên trong phòng hốt hoảng :

— Chồng của em lên !... Làm sao ? Chết rồi nguy quá.

Hanh cũng hốt hoảng đác nhìn quanh phòng tìm một chỗ nào khác cho người yêu trốn. Người yêu của Hanh chính là tên huấn luyện viên đã thế của đoàn xiếc đó. Và chuyện gì sẽ xảy ra cho hai người đàn ông nếu họ chạm mặt ? Hiếu, con người trong đạm hơn tất cả gì trên đời khi thấy mình bị phụ phàng. Cô Giang, một con người đó dẫn, to lớn có chí quết Hiếu trong giây lát, hàng quả đầm nầy lắm.

Hiếu chết thì không gây phiền nhiễu gì cho người đàn bà sắt đang nay, nhưng chỉ mất cơ hội làm điều cần có là...

Hiếu đang bực người cứ gõ cửa liên hồi đòi nhà.

Hanh nghiến răng, nghĩ ả ch như đã tiên lắc giải quyết, nàng hành hình đi về phía cửa.

Giọng nói người kẻ hợp cho một nửa là lập sắp điều. Chưa bao giờ nàng nói giọng đó thế.

Hiếu tiếp tục bên :

— Mở cửa cho anh, mau lên. Làm gì mà lâu quá vậy. Có thư cho mà gửi qua bắt thăm chăng mình đây nầy.

Hiếu cũng gõ cửa. Giang cũng run rẩy. Thầy Hạnh lòng rằng chẳng lẩn bộ nói nhà chỉ đã cho Hanh nghe :

— Thì em cứ bảo nó đợi em một chút. Cho anh thì vẻ đi trốn.

Giọng lẩn sắp xuống sàn gạch chui mình dưới gầm giường. Hanh cũng đã vội trở gương đi vào cho Giang :

— Quân lại chặt kinh nhé ! Nó thấy thì nguy to.

(CÒN NỮA)

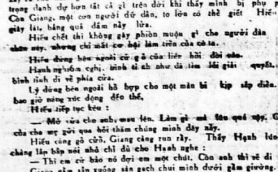

Số 91

10

— Thật thích Đức nói với tôi, cô đã chết.

Lan giận dữ :

— Khốn nạn chưa, hãn nói lăm sao ?

— Được bão ngay rồi đã khi tôi ra đi thì cô tự tử ; cô vùng cầm nông tự tử và vì không có ai phát đánh nhân cô thì bắt lại lên Đức kể lại cảnh ly rất cảm động, đến nỗi tôi tin thật hàng lắm.

Lan chích mỉa cười :

— Thật là người giàu xôn điều ngoa. Thì không hiểu tại sao hãn lại nói tôi chết. Khi nó chính hãn quyền rồi, đem tôi đây về ở nhà tôi xuống bể sâu nhỉ. Nếu tôi là một kẻ thường tình hãn phải đánh chết luôn cuộc đời trăng vùng bơn ly. Chắc vì vậy mà hãn tưởng tôi chết rồi chớ gì. Tôi nhớn thật, đến của một người cho nông là Ji chết.

Hoa lắc đầu :

— Tôi không hiểu nổi lòng người, không hiểu nổi Đức muốn gì. Ai nói điều đó.

— Có gì khó, hãn muốn làm cô ngạt lòng, để theo hãn. Bây giờ không là ngồi đây nghiêm cuộc chăng là lợi gì. Mình nghĩ cách đối phó với hãn mới được. Tên nầy mà cùng loại hãn, nay hiểm cho xã hội lắm.

— Biết làm sao bây giờ ?

— Cả khái lo, tôi chỉ khuyên cô xa hãn. Con hãn tôi đối phó. Nhi thật vô cô sống cha hãn trong tay tôi, tôi chỉ cần làm cô cái là hãn đi đời.

Hoa hỏi nhìn xang ngước những lời do dự của Lan. Nhìn sắc diện thiếu phụ nầy, Hoa cũng nhận điều, Lan nói là hành động và có thể hành động « tay trói » cùng không chồng. Tự nhiên nàng cảm lo lắng cho Đức. Nếu mất việc không hay xảy đến với Đức, nàng cũng có vui chi đâu ? Nhưng Lan lại có vẻ hăm hở và bước tội qua đường lân nàng muốn hành Đức cũng không biết hành bằng cách nào. Hoa tỏ tốn đặp :

— Đại ngốt cô cho tôi hay chuyện nầy thật tôi cũng không hiểu ra sao. Cũng như sự hiểu biết của cô bên nay, người nước ngoài nên tôi. Một khi cô đã có lòng nghĩ đến và thương tôi, xin cô cũng nghĩ lại cho Đức.

Lan vội chặn lời :

— Cô muốn tôi bỏ qua cho hãn hả, không được đâu. Tôi nói thật, tôi mà không lãnh được gì hãn, trăng lâm cho hãn bị khổ sở, thì không ở cho nổi. Cô đừng nói gì nữa hết, để tônh suy lại vẻ sau vậy thôi.

— Tôi cũng hiểu tại cha Đức đối với cô, nên đứng như lời cô nói, không thể thu thuận được. Tuy nhiên con người đều tàn ác đến đau cũng phải có một điểm thiện, mình nên cố hòa hộ trước, khi sau sự cải bên không thành mình sẽ nghĩ đến những pháp khác. Chớ nếu cứ lấy oán trả oán thì đôi chỉ toàn là thù hằng, chỉ toàn là một mâu đen tối. Cô nghĩ như thế cũng gì là vui tươi nữa ?

Lan lắc đầu, đáng lên :

— Cô hiểu lành quá, sinh đời cô sẽ bị khổ vì tánh đó, người ta sẽ lợi dụng cô, để nơm lợi cho họ. Chồng đó, cô cứ ra sao ? Chẳng một ai đoái hoài. Đối với những tên hung mạnh như Đức, phải trừng trị thẳng tay, chớ không nói đến cái hòa được.

Hoa tự nhiên nghe nóng mặt, sống sượng lại ; Tây sự giữ là tôi nể tình quen biết cô, tôi nói chuyện nhà nhiều với cô. Nhưng tôi cũng cần nhắc cho cô nhớ mặt điều. Được là chồng của tôi, vì cô không được nói nặng chồng tôi. Nếu không, tôi mời cô bước ra khỏi nhà nầy.

Lan cũng vai đi qua đi lại :

— A... Tế ra cô bình vẫn chồng cô. Tế ra cô vẫn được cho rằng nên lên đến mặc. Hai người đã đưa được hao nhiêu cô gái vào đường hư nhiều tôi rồi ?

Lan ngửa mặt nhìn lên trần nhà cười ha hà. Chiếc cổ trắng dài xuống đến chiếc cổ áo hình trái tim. Hoa cũng phải thầm khen Lan có một đẹp khêu gợi lạ. Nàng nghiêm mặt :

— Không có gì đáng thích thú để cho cô cười như vậy cả. Vì tôi xin mời cô ra khỏi nhà tôi ngay bây giờ.

Khách nghiêm nghị quay lại, đưa tay điểm vào mặt Lan :

— Hai người là đồng lão với nhau... rồi sẽ thấy sự trả thù của tôi.

Hoa liền lên :

— Tôi thách cô đó.

— Được cô sẽ thấy. Lẽ ra tôi không đi đau lắm. Tôi ngồi lại đây đợi Đức về nói thẳng vào mặt hãn. Và nếu cần — Lan đứng lại giữa nương do dự— Nếu cần tôi sẽ có cách. Nhưng vì đã trễ giờ, tôi phải đi. Cô nhớ nói lại với Đức là có tôi đến đây Và tôi cần gặp hãn để thanh toán một mối nợ. Mối nợ hãn đã giết Thầy Ba, oan hồn chồng tôi sẽ không tha thứ cho hãn.

Hoa nhẩy nhanh trong lòng ghế, kêu lên :

— Cô có nói gì ? Cô nói Thầy Ba hãn sao ?

— Nhe cho Hoa mặt cái nhìn hãn hoe. Lan xoay lưng lại.

— Tôi không cần thì giờ nữa, cô muốn biết rõ đặp đuôi ra sao, hãy về hỏi chồng cô ấy, người cũng yêu qui của cô đó.

— Cô Lan, Cô Lan, cô khoan đi đã... Tôi... tôi cần nói vài.

Nhưng Lan đã bỏ đi thẳng. Hoa đành ngồi ngồi nhìn theo, rồi quay vào nhà. Buổi sáng nay bao nhiêu việc xảy ra lần lộn cả lên cả mọi ý kiến trong đầu nàng Tờ việc Lan đặt ngờ vực hiện, nàng không chối nổi Đức đã nói, đến những tiết lộ về việc làm của Đức rồi sau cùng lại đến tin thầy Ba chết chi trong một cha ngắn của Lan thái, Hoa cũng hiểu mang máng là Đức đã giết Thầy Ba vì cớ chết ấy.

Đầu óc Hoa tìm tòi, nhức nhối từng chập. Chuyện đó sao lại ly kỳ đến độ nầy. Khi mà tâm hồn nàng lại muốn được dân dị thái. Chỉ muốn được lên ngồi ngồi vọng phía sau lưng chồng. Bây giờ bao nhiêu mối rối nay đưa tới... cảng nghĩ Hoa cảng thấy mình bế rối bời.

Nàng được nhìn cha chính hãn là tại sao lại hành vực Đức khi nầy ? Động cơ nào thúc đẩy, giữa khi lòng Hoa hoàn toàn không muốn yêu chi Đức cả. Dù sao thì từ phút nầy, Hoa cũng phải đề xét Đức đặc biệt là vì những điều Lan vừa nói cho nàng nghe đó.

(Còn nữa)

Trung đại tình cảm của SĨ TRUNG

(Số 91)

Hai người đang sốt ruột muốn vẻ tới nhà cho mau cảng mau cảng tốt nên không để ý tới Cô đang ngồi xe tắc-xi đuổi theo phía sau. Hiếu bắt ngờ không nghe được tên Nguyên lúc Đũng và Lệ vừa đi ngang qua mặt, hẳn ở cách nhà Nguyên độ 5 thước. Khi đã biết Nguyên ở cùng một buy-n-đin với Lệ. Đũng mừng quá, Chàng vừa kéo Lệ chạy ra xe vừa bảo :

— « Anh Nguyên ở chung một nhà với em mà tại mình nào có hay có biết gì đâu. Thật là bất ngờ hết sức ! »

Cô đã nghi ngờ hai người ngày từ lúc hai người vừa dậu xe trước quán cà-phê thất nghiệp mà Nguyên thường hay đến viết bài. Hẳn đã ý theo đôi chi bắt chợt ngăn được tên Nguyên. Hẳn tin chắc hai người có liên quan mật thiết với Nguyên nên tuết theo liền. không thể chậm trễ một phút.

Cô không biết Đũng là đại ký vì Đũng mặc thường phục lúc cùng Lệ đến gặp bà chủ. nhà. Chàng cố tình ăn mặc như vậy để khỏi làm kinh động người lối xóm nhớt là bà chủ trốn vào Saigon.

Vẻ phần bà chủ nhà, bà ngờ đâu Cô đã bỏ đi xa rồi nên bà không bảo động cho Đũng và Lệ biết có nhân viên của Luật đang theo dõi, rình rập quanh nhà. Nghe nói Hương cần sống và hiện đang ở chung với Lệ, bà mừng như bắt được vàng. Bà lấy tâm đanh thiếp của Hoài Vân trao ngay qua cho Lệ và Đũng khi bà được biết hiện giờ Hương đang tha thiết muốn gặp lại Nguyên.

Bà càng vui sướng hơn nữa khi Lệ giới thiệu cho bà rõ Đũng là ai và thiện chí mà Đũng đang theo đuổi để giúp cô Nguyên lần Hương thoát khỏi vòng vây hãm nghiêm của Luật.

Vừa thắng đứng xe lại, Đũng hối Lệ :

— Bước xuống đi em !

Lệ dẫy của xe bước xuống đi thẳng luôn vào cửa buyn-din. Đũng không cần quay. kiếng hoặc khóa cửa xe lại cần thận như Lệ thường chàng chạy theo Lệ như sự mình bị người yêu bỏ rơi vậy.

Có trả vội tiền xe tắc-xi. chạy thật mạnh theo hai người phía trước. Hẳn biết rành đường đi nước bước trên tòa cao ốc nầy. Chỉ cần chậm trễ một phút là đánh mất dấu con mồi ngay.

Trước đây, hẳn đã từng bị lực hướng khi một người bị hẳn theo dõi, nhanh chân hơn hẳn thoát vào phòngđóng kín cửa lại, Lần ấy hẳn phải ngồi ở đầu cầu thang canh chừng suốt hai ngày liền mới bắt lại được người kia. Ông ta là một đảng viên B.V. ở Bình Định vừa

Lên khỏi cầu thang thứ nhứt. Lệ rẽ và bên trái Đũng gọi nhanh :

— Lệ !

— Lệ giật mình say lại, nhíu mày hỏi :

— Gì đó anh ?

— Em định đi đâu đó ?

Lệ chưng hửng :

— Vẻ phòng em bảo tin mừng cho Hương chớ còn đi đâu nữa ?

Đũng vội tới, nắm tay nàng bảo nhanh :

Khoan cho Hương hay tin. Không vội gì ! Đi với anh lên lầu tư hầu. Đi em.

Tế phi đứng lại. trố mắt hỏi :

— Bộ anh tính lên gặp anh Nguyên ngay bây giờ sao ?

— Phải ! Cần gặp anh Nguyên trước mới được. Cho Hương hay trước. khó làm việc lắm. Em thừa biết tâm lý của đàn bà mà. nhứt là tâm trạng cô Hương hiện giờ.

Rồi không để cho Lệ kịp phản đối, chàng lôi nàng bước nhanh lên cầu thang trước mặt. Lệ rên rỉ, mím cười :

— Cũng ý kiến của anh nữa. Hồi nãy, anh bảo em về gặp Hương ngay rồi bây giờ...

Đũng cướp lời :

— Nhưng bây giờ anh thấy gặp anh Nguyên trước tiên hơn. Cầu cho anh biết Hương hiện giờ ở với em và anh đã sẵn sàng giúp anh đỡ khỏ yên lòng đừng lo sợ anh bỏ trốn đi đâu xa.

(CÒN NỮA)

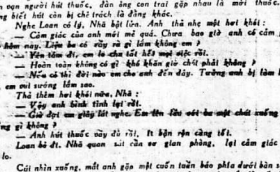

— SỐ91 —

▲ thâm tình thời đại của hoài điệp tử

CHƯƠNG BẢY

Loan mỉnh đọn :

— Đi đi ông. Cha, làm như tớ tế đó. Anh muốn giả dối với ba đó hả ?

— Một cái thân trong cho được việc cũng còn phải cho em.

— Em không cần, không việc gì phải quá đi làm nhiều lắt. Cô sao thì khai ra nếu Anh hút thuốc mà có mất cắm tình. Ba bắt gặp chán ngán người hút thuốc, đến ông con trai gặp nhau là mời thuốc. Ai không biết tính cô là chỉ trách là đồng khác.

Nghe Loan cố lý, Nhà bật lên. Anh thả nhẹ mặt hơi khói :

— Em nói cho anh mới mở quá. Chưa bao giờ anh có cảm giác như bây giờ. Em có vẻ ngỡ gì lắm không ?

— Yên tâm đi, em là cha tốt hết mọi việc rồi.

— Hoàn toàn không có gì khó khăn gì chứ phải không ?

— Nếu có thì đó nào em cho anh đến đây. Trường anh bị làm khác đó, em mới vướng lắm sao.

Thà thêm hơi khói nóng, Nhà :

— Vậy anh bình tính lại rồi.

— Cho đến em gặp lắm. Em lên lầu với ba một chút xuống tiếp Ông gì không ?

— Anh hút thuốc nay đã rồi, lì bận rộn cũng tốt.

Loan bỏ đi. Nhà quan sát cô em gần gũi, lại cảm giác nao nao lo.

Cái nhìn xuống, mắt anh gặp một cuốn tuồn bỏ phía dưới bàn salon Tìm lấy. Nhà lấy. Anh cần được một mẩu chữ trước mắt đã trên lành cái tro lạnh hiện tơ [illegible] bài đọc.

Loan trở lại sau [illegible] mươi phút lên lầu.

Tiếng bước Loan từ [illegible] trong ra khiến Nhà ngẩng đợi. Anh :

— Vui buồn ra sao em ?

— Hoàn toàn bình thường. Ba xuống tới ngay bây giờ. Biết một ba, anh sẽ thấy không có gì đáng phải sợ sệt hết. Ba có nghiêm nhưng, lại dễ dài lắm. Đọc cái gì đó ?

Mẩu chuyện rất mà. Đọc chơi chớ cô lưu ý lắm đâu mà biết.

Loan hỏi hình :

— Bảo phụ nữ của người ta đi ông vi, đàn ông con trai không nên đọc

— Sao vậy ?

— Tại trong đó nói lên đàn ông ghê lắm. Đọc một lác anh nổi giận lên thì phiền.

Nhà cười nhẹ :

— Cô sao đâu, ai cũng biết đàn ông có nhiều thói xấu.

— Khai cho em nghe coi thói xấu của anh được không ?

Nhà đưa tờ báo lên, tươi mai :

— Trong mấy bà khai ra đầy đủ lắm rồi. Em đọc tất sẽ biết nhiều thói xấu mà phần anh chưa tập tành được nữa.

Loan phụng phịu để thương :

— Cho, hơn lắm. Tập tành cho nhiều để chi vậy ?

— Thành người đàn ông hoàn toàn chế chi.

— Em xin đưi anh giọng điệu đó. Đàng cô lão lắm đó vậy. Ba nghe được là đuổi anh ra khỏi nhà ngay. Iệu hồn.

— Vậy mà nói ba cô thế thông cảm được hết là sao ?

— Trò cái lão lắm, biết chưa ?

Nhà cười đợi tết đẩm lòng thoải trong đưa gợi tàn. Anh ngước lên thì, ông Kiêm đã ra trước phòng giữa.

Nhà đồng lên trong bộ đồng lãng tăng. ông Khiêm :

— Cô chi đưa đuổi đợi tất thuốc, không sao cả, hút đi cho đỡ buồn miệng.

Giọng điệu oai nẻ của ông Khiêm cho Nhà gần lòng nhiều. Anh :

— Thưa... lại thuốc tôn rồi bác.

— Vậy hả. Tôi lại tưởng ngán ngẩm tôn nhưng đâm hút. Thanh niên mà, đó là tự nhiên.

— Cám ơn bác.

Tôi thêm cái bước nữa, ông Khiêm kẻ nhế :

— Ngồi đi cậu, ngồi xuống đi. Cậu là Nhà đây phải không ?

— Thưa phải.

— Tôi có nghe con Loan nói [illegible] Nó nói [illegible] Tôi chỗ [illegible] cậu và con nhà [illegible] Tôi [illegible] nhiều ?

— Thưa bẩm bố.

Điều tra lý lịch cô bạn trai của con gái mình, đó là thói thường của những bực làm cha mẹ. ông Khiêm không hơn lắc những bực làm mẹ khác tiên cái đó.

Hẳn bắn cảng lên đó rồi. cả phần nhận việc tại hàng sở nào chưa.

(CÒN TIẾP)

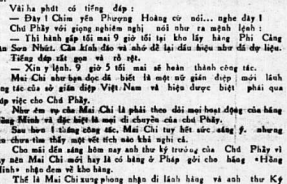

♦ XUÂN TÒNG phóng tác

(Số 91)

CHƯƠNG IV
Chú Phầy và sở gián điệp V.N.

Chú Phầy chỉ chờ cho anh thư kỷ đi ra khỏi phòng là chú vùng đứng lên đi nhanh vào phòng trong mở chiếc máy nhà ra gọi :

— Phượng Hoàng gọi Chim yến. Phượng Hoàng gọi Chim yến.

Vài ha phút có tiếng đáp :

— Đây ! Chim yến Phượng Hoàng cứ nói... nghe đây !

Chú Phầy với giọng điềm tĩnh nói như ra mệnh lệnh :

— Thì hành gấp tối mai 9 giờ tối tại kho lấy hàng Phi Cảng Tân Sơn Nhất. Cần kíchđiều và nhớ để lại dấu hiệu như đã dự liệu.

Tiếng đáp rất gọn và rất rõ.

— Xin ý lệnh. 9 giờ 5 tối. mai sẽ hoàn thành công tác.

Mai Chi như bạn đọc đã biết là một gián điệp mới lành công tác của sở gián điệp Việt Nam và hiện được biệt phái qua giúp việc cho Chú Phầy.

Nhờ ở ở cho Mai Chi là phái theo dõi mọi hoạt động của hàng Hồng Minh và đặc biệt là mọi di chuyển của chú Phầy.

Sau bao lần cố gắng tác. Mai Chi tuy hết sức cẩn ý. nhưng vẫn chưa thu thập một sốt tích nào khả nghi cả.

Cho mãi đến sáng hôm nay anh thư ký trưởng của Chú Phầy vì nghe nói Mai Chi mới hay là có hàng ở Phầy gọi cho hàng «Hồng Minh» nhận đem về kho hàng.

Thế là Mai Chi xuống phòng nhận đi lành hàng và anh thư Ký vẫn tưởng là do lệnh của Chú Phầy.

Đến khi được ông chủ kêu lên hỏi anh Thư ký mới hay là không có lệnh, nhưng việc đã lỡ rồi và anh cũng tạm yên lòng khi thấy ông chủ không nghy nạt gì mình nhiều.

Mai Chi sau khi biết được tin nầy bèn lăng các giấy tờ cần thiết mang về sở nghiên cứu cho kỹ trước khi tối mai ra kho hàng cha Pai cảng lành hàng.

Sở gián và phân gián điệp V.N. đã thảo luận kỹ cảng trước khi chấp thuận cho Mai Chi lành công tác nầy.

Vì« chủ sở cũng không quyền nhận mạnh đến khía cạnh nguy hiểm của công tác. do đó đặc phái F. 13 đi trợ lực và bảo vệ cho Mai Chi.

Vì đã có qua trình hoạt động trong nhiều công tác lớn nên F 13 yêu cầu được tăng cường thêm hai tay súng cứ khỏi, và tiền đoàn :

Sẽ có dụng độ và trong trường hợp đó anh mới rảnh tay để bắt địch nếu có thể.

Viên chủ sở đồng ý, và kể từ giờ phút nầy cho đến khi Mai Chi khỏi sự đều được F 13 đi sát để bảo vệ.

Nhờ lại sau khi Chú Phầy ra mệnh lệnh cho đàn em như kể ở trên, bèn dùng điện thoại liên lạc với ông chủ sở gián điệp V.N. liền.

Sau khi chưng xong. Chú Phầy hỏi :

— Có phái Thiếu Tá trưởng sở đó không ?

Rồi Chú Phầy nói tiếp :

— Có Mai Chi lành phần việc và như vậy đến 9 giờ tối nay cô sẽ ra lành hàng tại Phi Cảng Tân Sơn Nhất.

Vậy. Thiếu Tá lo đưm vẻ an ninh cho cô Mai Chi, vì tôi có cảm tưởng là chuyến hàng nầy không được xuông như các chuyến trước !

Thiếu Tá trưởng sở sau khi nghe lời bảo cáo của Chú Phầy thì suy nghĩ lung lắm...

Chú Phầy phân chế Phầy thì an lòng bèn thì đề cho sở gián điệp VN biết điều của biết.

Chú Phầy lần lắm :

— Sau nầy bết có chế trách là ta không bảo nghe... Bảo thì tại hay cũng...

Như sực nhớ ra điều gì, chú Phầy lin bật luôn...

Và phòng ngăcchú Phầy cần thận mở chiếc máy nhà rượu tiếp tục

— Phượng Hoàng gọi Chim yến...

Gọi đến mấy phút mà không nghe trả lời chú Phầy tắt ra lo sự rồi mặt, và chắc là có biến rồi chăng.

Sau đó. Chú Phầy lấy xe «Simca» rẽ ga nhằm đường Phú Lâm chạy như hiểu, mặc đầu trời cho mưa nắng bụi...

(CÒN NỮA)

Hiệp Khách Hành

(HÒM NAY XEM TRANG 2)

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tối thứ bảy 17-12-1966 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng thứ nhựt (Trừ chủ nhựt 18-12-1966 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S. Trần văn Minh, 161, Võ Tánh, SAIGON

B.S. Trần Kim Hoàn 164, Chi Lăng, Phú Nhuận GIA ĐỊNH

(Tối chủ nhựt 18-12-1966 từ 16 giờ 30 đến 6 giờ sáng thứ hai) (Trừ thứ hai 19-12-1966 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S. Phan Huy Thanh 185, Phan Thanh Giản, SAIGON

B.S. Phan văn Đường 156, Lê Thị Hồng, SAIGON

B.S. Bùi Hữu Nghĩa 64, Đường Bắc Việt, Phú Thọ CHỢLỚN

TIẾP THEO X TRANG 1

đại nói Đến không lấy... xuống. Khối Liên Minh đến chủ nẫn chủ động với cái « mo nu » nầy.

Cụ trả xơi cụ già

Đàn biểu Lê phước Sang lên diễn đàn nói... đại nên có vài cụ nghị khác là « yêu cầu biểu quyết » mà trong số có cụ Nhiên Trưởng Nguyễn Đ.Ư. Ông Sang bèn ngừng nói và yêu cầu cụ Lương lên đây nói. Lời trách móc bị cụ Sửu chặn và yêu cầu « Ông Sang đừng nói như vậy. Toàn thể QH đang sốt đồng im lặng vì cái sự « nhỏ tố lớn » nên... bất nhẫn.

Hầm hừ

Một số đàn biểu có cái tật « ho chè » là hễ ý kiến ấy ai « không » đồng ý hoặc khi cần bình quyc cho lập trường của mình bị chỉ trích thì mặt hầm hừ có thái độ quạu quọ, xăn tay áo, đứng lên xô ghế gần như là vô ý vừa lên đài bị cái quả đấm của mật vậy.

Giỡn

Có cái điều đáng chú ý là các đàn biểu cuối qua họ giỡn với nhau, họ đập bàn, họ la ó họ chế giễu nhau bằng cử chỉ, ngay trong lúc thảo luận và các cô bàn đồng viên của họ đang « ăn nói », nhứt là khi diễn giả phát biểu ý kiến ngược lại lập trường của họ. Hay quá cả.

« Lôi sắc » nhứt

Một số anh em ký giả thường trực QH đã cùng nhau bầu một đàn biểu « lôi sắc » nhứt, mặt trắng bạch, lăn, mũi trót, hay ngồi trong QH mà không che miệng. Đó các cụ nghị ông, nào đó ?

TIẾP THEO S TRANG 1

nhận hàng có một phi đạo rocket đã bắn đúng vào thà Đại sứ Trung Cộng ở Hà Nội.

Người ta cho rằng phần bắn tiện mang chức rocket hình như rơi xuống đại sứ quán Lô ma ni. Những mảnh rỏ hình như là những mảnh của các ống thuốc hệ thống phóng phi đạo.

Theo những người tin dùng đến 5 phi công Mỹ bị Bắc Việt bắt trong 2 ngày thứ 3 và thứ 4 vừa phi công hình như bị thương nặng. Có tin đến hồi tối 16-12 rằng Bắc Việt sẽ trình diện 1 hay nhiều phi công Mỹ với báo chí.

TIẾP THEO K TRANG 1

Tiếs 15 tuổi (ôi! ra gần nầy). Cả hai tên thú nhận là cán bộ Đặc công của lũ đặc công 9-C thuộc tiểu đội 5, của Việt Cộng và đã công nhận đó tên Đặc làm tổ trưởng.

Hiện nhà chức trách đang giữ hai tên cán bộ nầy để tiếp hành cuộc điều tra truy nã tên Đặc.

Hai tên không bỏ bỏ 1 ngày sau đó, phong trong khi nhân viên công lực nã công bố 2 tên không bỏ nay thì đạn bay lạc trúng một thiếu niên khác bị thương.

Hai ngoại kiều bị thương gồm: 1 Mỹ kiều và 1 Phi kiều, 3 phụ nữ Việt Nam là các bà Phạm thị Thuận 60 tuổi, Nguyễn thị Nhỏ 42 tuổi, và Nguyễn hương Liên 15 tuổi. Cả 3 phụ nữ nầy là mẹ, vợ, con của ông chủ tiệm. Nhà chức trách có tọi tìm thu được 1 miếng lựu đạn nổ.

Theo nguồn tin an ninh Đô Thành thì khi lựu đạn phát nổ, nhân viên Cảnh sát đi tuần quanh đó trông thấy hai tên không bỏ, liền đuổi theo và nã nhiều phát súng. Bị đuổi quá gần hai tên không bỏ cuống lên tế ném quăng vào chợ không bỏ bỏ bài, chiếc xe gắn máy bị tịch thu. Còn tên cởi xe bỏ chạy vào ngõ hẻm thuộc khu chợ Trương minh Giảng tẩu thoát. Nhưng ngay sau đó, nhân viên Cảnh sát liền mở cuộc bao vây quanh khu chợ Trương minh Giảng và bắt được tên không bỏ cởi xe tại hẻm 25.

Bạn Lê Trần

Cần gặp gấp tại nhà chiều thứ 7 hay Chủ Nhựt Q.Á.

Tuyệt Tình Ca 2...

(Tiếp theo trang 2)

Đêm cưới giả là một mưu kế của ông Kim Sa. Cho Lê long Hồ muốn đóng vai... « nghĩa hiệp » để thôi. Cả hai ông Kim Sa và L.L. Hồ ... đều biết như vậy.

Thế thì tội gì mà Trung ủy Lê long Hồ phải nổi ép một anh bình chân tay mình đóng vai... Chính chả gì cho nhau để gây thiệt với ông Kim Sa ?

Soạn giả Hoa phương có thấy một sự bỏ đồng 3 một sự bỏ đồng ấy không thể có trong một soạn phẩm, xã hội hiện đại của soạn giả tên là Hoa Phương.

Bà quả phụ PHẠM THỊ KỲ

và tang gia đồng bái tạ.

THẢO NAM SÓN

ĐAU LƯNG, NHỨC MỎI GIẢI QUẾT ĐAU KHỚP XƯƠNG

• CÁC CHỨNG BÌNH PHONG THẤP
• CHỮA TAY CHÂN RUN KỘUỘN

THẢO NAM SÓN

CHUYỆN MỖI NGÀY

(TIẾP THEO TRANG 1)

Chưa hơn đâm

Sau cái vụ thua đâm cố... uống đắm (xù) của đoàn cầu V.N tước Tân Gia Ba vừa qua, người ta phải nghe mấy ông có trách nhiệm hướng dẫn đoàn cầu « đã thôn » lung tung bung.

Nào là đoàn Cầu phải đá « không đủ » liên tiếp nên mệt mỏi, nào là xực com Thái Lan bằng cỏ được ngon miệng, nào là cầu thủ mình... nhỏ con ốm yếu lên hồng lại người ta, nào là banh... cứng quá đá bằng mũi v. v...

Trời đất, hễ thắng thì được... Chương Mỹ bội tinh, tiệc tùng rầm beng, gây tướt hột sen. Còn thua đâu như thế thì lại giở sách ra mà « cố thêm » tại, bị, vì, rằng sao !

Bao đám giáo dân trong, thấy cái nước «nap» cầu đoàn cầu mình, chắc mấy ông hướng dẫn thấy phê người là thế nào cũng « đớp » được tệ lắm là huy Chương đồng. Nào ngờ, vì thua TGB xiềng xiềng thành ra chỉ huy chương chì.

Tuy nhiên, hướng dẫn đã thua rồi « đã thôn » là chuyện... « quá cỡ.

Nếu muốn xực cho ngon miệng thì đem... cơm gạo thua. Đã « thắng đó » mà mỗi sao không chanh bự trước. Vì thế T.H.Q.G. đã liên tiếp mấy ngày, có nghe lo xin gì đó.

Đã bạch ... cũng thế đó! thà cứu mình cũng phải... cũng chết nhân nhân sao được... ?

Còn nếu nói chuyện mình... mình ăn... trên đất, thì L.L. xin đề nghị tên sau có ở nhà đến tại sân Cộng Hòa, đường xuất ngoại nữa là yên chuyện.

Nói đến đây, mấy ông hướng dẫn còn nhớ không, hồi năm 1960, cầu thủ của mình phải đi xe đò đến Thái Lan dự Á vận Hội và vẫn đoạt giải như thường.

Lần nào được đi mấy bay mà còn « đã thua » thì kể như... tệt.

Sự liên hệ giữa...

(TIẾP THEO TRANG 2)

Nhưng gần đây, làng kỹ giả kịch trường vụ tăng nhân số, trước hết đã cung ứng cho các trang kịch trường của nhiều nhựt báo. Đến khi hỏi rằng, đã có được bao nhiêu anh kỹ giả kịch trường thấu đáo đúng tầm quan trọng của sân khấu như vừa kể, thì thành thật mà nói : chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Độc quả những trang kịch trường của các báo, chúng ta có thể trả lời như vậy.

Đến đây, chúng tôi có thể kết luận : Sự liên hệ giữa báo chí và sân khấu Ấ tối cần. Chính nhờ có sự liên hệ nầy mà nghề hát xứ ta được đặt lên địa vị xứng đáng của nó trong xã hội ; Nghệ sĩ không còn bị dời bơ rơi vì đời sống vật chất lần tinh thần của họ cũng đã cải thiện rất nhiều. Cái khoảng trống trước đây giữa người đời và sân khấu đã được bào chữ nói liền bằng sự cảm thông Nghệ thuật. Cũng như xuyên qua báo chí, khán giả hiểu biết Nghệ-sĩ, đành cho họ nhiều mến thương, và ăm thăm chia sớt vui buồn với họ.

Trên phương diện Nghệ Thuật đúng ra báo chí chưa giúp ích được nhiều sân khấu chỉ đông vai người bạn nhỏ thành với tinh thần xây dựng mà thôi.

Làng kỹ gia kịch trường tuy nhỏ hẹp song cũng như làng báo rộng lớn ở xứ ta là một nhà trăng lệ không công không rào nên ai muốn ra vô cũng được. Do đó hiện nay trong ngôi nhà ngụy ngôn ấy đã có đông người tới lẫn xẫu.

Hiện tượng nầy khiến chúng tôi nghĩ rằng tử đây tự liên hệ giữa báo chí và sân khấu sẽ tạo thêm nhiều kết quả tốt đẹp, hay rài lại, chỉ đem đến những hậu quả xấu xa, làm mất niềm tin của sân khấu và của công chúng ? Những điều lợi hại nầy, hoàn toàn do giới cầm bút.

Trước khi chấm dứt câu chuyện hôm nay, chúng tôi xin gởi gắm ý nghĩ trên đây đến các đồng nghiệp của chúng tôi, trước anh em kỹ gia kịch trường.

Kính chào quý vị thính giả.

▲ Tự mình coi tuổi đời : CHỌN BẠN TRĂM NĂM và coi bước chân con cái sanh ngày giờ nào, những nhà đã nuôi con? Đứa trở lớn lên nghèo, nhiều tha lắm. ?

LỊCH SÁCH TỬ-VI BÍNH-MÙI

Của Chiêm Tinh Gia HUỲNH-LIÊN biên soạn gồm đủ phần niên lịch ngày, tháng tốt xấu, ngày lễ tiết, ngày hợp, ngày phạm là số trọn năm cho 12 con Giáp Ngọ.

LỊCH SÁCH TỬ-VI CỦA HUỲNH-LIÊN

Coi ngày cưới gả, coi tuổi vợ chồng, tại sao THÙY HÓA Tương Khắc, mà lấy nhau không chết lại làm nên sự nghiệp giàu sang? Tại sao nhà đã thông ý thuận, bắp xây rồi trong nhà cứ rầy lộn mãi không yên ?

LỊCH SÁCH TỬ-VI CỦA HUỲNH-LIÊN

▼ Là sách ông thầy bên cạnh bạn, giúp đỡ mọi thắc mắc cho bạn.

Phát hành 12-66 phát hành LỊCH SÁCH TỬ VI của HUỲNH-LIÊN. Giá 40 đồng. Số in có hạn. Các đại lý đặt trước nơi nhà Tổng phát hành Nam Cường. Quí thân chủ quyên thức có thể hỏi thăng nơi HUỲNH LIÊN 632 Phan thanh Giản Saigon.

ĐẶC BIỆT : Mỗi quyển LỊCH SÁCH TỬ VI có một quà tặng trị giá 200 đồng.

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

Trang 4 — Ngày 18 và 19-12-1966

TIẾP THEO A TRANG 1

ông Tổng Giám Đốc cho biết các thứ sổ tiền có ảnh hưởng như thế nào đối với đời sống thợ, khiến cho các giới nói trên ?

ĐÁP : Thuế đánh trên lương bổng đã có từ lâu. Nguy 3-9-1964 chánh phủ mới ban hành các luật số 045/SLU. Ủy thiết lập chế độ khấu trừ thuế lương bổng và tổng hợp lợi tức. Như vậy đó hoặc nay không có nghĩa là thiết lập một các thuế mới mà chỉ là một sự cải tổ thể thức hành thu nhằm để bịt gánh nặng của các giới công tư chức quân nhân.

Trước đây theo thể lệ cũ cuối năm mỗi viên chức có lãnh lương hay tiền thù lao đều phải khai và nộp thuế đánh trên lương bổng. Với khoản tiền nộp thuế đến lại khá lớn vào cuối năm là một gánh nặng gây cản nhiều khó khăn. Theo tinh thần các luật mới hàng tháng cơ quan hay xí nghiệp sẽ khấu trừ ngay số thuế phải đóng của mỗi viên chức. Như vậy việc thi hành nghĩa vụ công dân sẽ nhẹ nhàng thoải mái hơn.

Rồi lại thay vì phải đóng một lượt, mỗi viên chức sẽ được đóng thuế làm 12 tháng.

HỎI : Dư luận cho rằng trước đây sống mét mỏi hơn nay lại sau chánh phủ lại cứ nhằm giới công tư chức quân nhân để phải chịu đóng hai các thuế mới. Chánh phủ cải tổ hành thâu các thuế nầy nhằm mang tới sự công bình trong chế độ thuế khóa. Người ta, như các luật mới 015/SLU nên trước đây có 35 ngàn công chức đóng thuế nay chỉ còn khoảng 15 ngàn người đóng thuế, tức là có 20 ngàn công chức không phải nộp thuế đánh trên lương bổng.

TIẾP THEO O TRANG 1

được Trung tướng Vinh Lộc Tư Lịnh vùng II C.T. tiếp đón, với sự tham dự của cả ngàn khóa sinh Sĩ quan, sĩ quan các cấp thuộc quân trấn Đà Lạt' thân hào Nhân Sĩ, các Giáo sư trường Đại Học Đà Lạt v.v...

Vệ Binh Đô Trung Cộng

Nhơn dịp nầy, Ông các chiến Cương đã trình bày về việc Vệbinh Đỏ của Trung Cộng Thay vào đó lịch lịch sử mình có Vệ Binh Đỏ ở Trung Cộng gây nên nạn lên trong gồng máy cai trị của Trung Cộng.

Ông cũng nói sơ qua những sự thành lực, sự thiệt hại của Hồng Vệ Binh Đỏ TC đối với giới trí thức ở đây.

Ông còn đề cập TC với ý định thế giới bảo Vệ binh Đỏ để thực thi chánh sách của Mao trạch Đông

Ông Chủ Tịch nhấn mạnh, trước? nguy cơ ấy, Việt Nam, Đại Hàn và Trung Hoa Q.C. phải kết thành một lực lượng chung để diệt Cộng Sản xâm lăng.

Hoa Kỳ không nên có ảo tưởng

Ông cũng nói ý của những sự hòa đồng với Trung Cộng, mà chỉ nên tập hành động hòa hiệu là hơn hết.

Đáp của hỏi của 1 sinh viên Sĩ quan «Trung Hoa Quốc Gia đã phế vị Vệ Binh đỏ như thế nào ?»

Ông Chủ Tịch L.M.A.C.C.C nói : Trung Hoa sẽ dùng Tam lý chiến với những sách lược truyền truyền gây ra sự xáo trộn cùng nghiêm trọng bao cho Trung Cộng, với tình cảch vạch mặt bọn TC...»

TIẾP THEO A TRANG 1

HỎI : Xin ông cho biết rõ về sự hiệu nói trên ?

ĐÁP : Các luật số 014/SLU ngày 3-9-66 đã nói rõ: Thuế lợi tức sẽ bằng số lợi tức được miễn thuế như sau :

Theo điều 72 dụ số 10 ngày 13-4-1953 thì số lợi tức miễn thuế cho người thợ thuế có ít 2 con ngày không 58 ngàn. Theo các luật mới, số chuẩn giảm gia cảnh đã trường hợp kể trên lên 95 ngàn. Nếu vậy số thuế được giảm 16153đ. Công vì sự giảm số chuẩn giảm gia cảnh nên số cùng chức phải đóng thuế ròi bớt 101 20 ngàn.

Tỷ dụ : Tăng số lương bổng của viên chức (có một vợ hay con) hàng năm là 240.000đ, sau khi giảm gia đình 22.400đ, chi phí nghề nghiệp 21.760đ, chuẩn giảm gia cảnh 95.000đ. Như vậy số hàn đã tính thuế là 100,000. Hàng năm viên chức X sẽ phải đóng 7.000đ thuế thay vì 15.000đ như trước.

Nếu viên chức trước đây đóng con, có ông bà cha mẹ trên 60 tuổi phải cấp dưỡng thì đương nhiên không phải đóng các thuế nầy.

Việc gia tăng khoản chuẩn giảm gia cảnh theo tinh thần các luật mới là biện pháp nâng đỡ giới công tư chức rõ rệt khiến cho nhiều người trước kia phải chịu thuế nay không phải chịu thuế.

Trường hợp khỏi trả thuế 1967.66

HỎI : Dư luận cũng thắc mắc rằng khi áp dụng các luật mới giới công tư chức quân nhân sẽ phải chịu đóng hai các thuế mới lượt? Họ vừa bị khấu trừ lương hàng tháng vừa phải đóng thuế lương năm 1966. Như vậy chánh phủ có giải pháp nào để giải quyết gánh nặng quá ngày ấy ?

ĐÁP : Bộ Tài chánh đã nghiên cứu xong biện pháp nâng đỡ bằng cách chước giảm để giới công tư chức quân nhân lương không sau khái phải trả thuế của năm 1967.66. Trường hợp các công tư chức có lương hàng tháng không trên được 20 ngàn sẽ không phải đóng thuế trên lương 1966 mà chỉ chịu khấu trừ bằng tháng theo tinh thần các luật 015/SLU ngày 3-9-1966 mà thôi.

TIẾP THEO D TRANG 1

làm cho Tổng Thống nổi tránh nhiệm vụ, vì có nhiều phụ tá giúp đỡ. Ông Tăng đề nghị nếu có Phó Tổng Thống thì đảng nầy kiêm nhiệm chức vụ Thủ Tướng.

Ông Nguyễn văn Sang chống việc có Phó Tổng Thống vì cho rằng, sẽ có mâu thuẫn giữa hai người ở

TIẾP THEO D TRANG 1

Bộ giáo học thảo đề nghị sẽ đề nghị có thể đề đơn khiếu đối thân bất cần với Phó Tổng Thống Thiệu và Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu phải chỉ đến vấn đề tối vấn và đề nghị phó học sinh thời trong khi phó học Tổng Thống thường thuyết đề lại bình bị vấn đề.

Thuyết trình viên Trần minh Tùng nói rằng vấn đề đã nó thành, sẽ nếu quá tầm mức của nó nên đề lộn thành một vấn đề chính bị đề nhỏ.

Tiếp đó Thiếu tá Tăng, đề cập tới sự lượng hiệu trung cấp trường Pháp tại VN.

Nhựt ký, theo Thiếu tá, đã trên 30.000 học sinh VN theo học 31 trường Trung và tiểu trường tư đang theo chương trình Pháp.

Các trường nầy trực thuộc Sở Văn Hóa Pháp, Tòa Tổng Lãnh Sự Pháp tại Saigon và không có liên lạc chính thức với Bộ Quốc Gia Giáo Dục Việt Nam.

Thiếu tá nhấn mạnh rằng học sinh trường Pháp chiếm nhiều ưu thế so với học sinh chương trình Việt, trường sở đồ sộ, điều kiện giáo huấn hoàn hảo, đề kiểm việc làm, và đề thi nghiệp các đại học hiện đang dạy bằng Pháp ngữ và đề chiếm học bổng du học.

Những tiêu chuẩn giải quyết

Thiếu tá nhấn định vấn đề không cần giới hạn trên đại học văn hóa nữa, mà liên lạc những yếu tố chính trị tính cảm tình thân sở quyền lợi cá nhân.

Muốn giải quyết, theo Thiếu tá, phải thành thật nhìn nhận rất cần thiết cạnh tranh đặc biệt với vấn đề trí thực 15 và không cho đây dưới những chiều bài giả tạo. Thiếu tá đề nghị những tiêu chuẩn để giải quyết vấn đề nầy, đó là : Tôn chuẩn chủ quyền quốc gia, tính thân dân tộc' công bằng xã hội và trong lại của quốc gia.

Lợi hại của việc đóng cửa trường Tây

Thiếu tá Tăng trình bày nếu nếu đóng cửa trường Pháp chúng ta có những điều lợi nhưng cũng có những điều hại :

Chúng ta sẽ có ngay một số cơ sở đồ sộ nhưng liệu chúng ta có đủ giáo chức và tài chánh để tiếp nhận số học sinh trường Pháp không.

Về mặt chánh trị, việc đóng cửa trường Pháp sẽ ảnh hưởng đến các mối giao giữa ta và Pháp, đến các kiều bào tại Pháp và đến triển vọng của các cuộc hợp tác văn hóa với các nước khác.

Những biện pháp đề nghị

Thuyết trình viên nói rằng những vấn đề nêu trên, khiến ta phải « loại bỏ tức khắc những đề nghị trực đoán » chân lý « hoặc chấp nhận giải nguyên tình trạng cũ những không chấp nhận biện pháp vừa nêu bởi sách vấn minh nước ngoài.

«Hợp lý và hợp tình nhất» vẫn lời Thiếu Tá Tùng, vẫn đường lối đúng hoàn nhu cầu phát triển của đức nước nhà với các quyền lợi chính trị, tinh thần và cá nhân của phải bảo vệ.

Thiếu tá đề nghị biện pháp :

«Trong hiện tại ; yêu cầu bộ Ngoại giao tiếp xúc với Pháp để tránh bị ở chỉ tiếc đến mức thấp nhất vấn đề cải thiện và yêu cầu Bộ Giáo dục nghiên cứu và ấn định đường lối hợp tác văn hóa trước khi đề đến bàn bội nghị.

Thảo luận kín hay công khai

Sau khi Thiếu tá Trần Minh Tùng đọc lời luật sư Trần văn Liêm đề yêu cầu bội đồng hợp kín trong khi thảo luận vào buổi chiều vì vấn đề liên quan đến chính sách ngoại giao của Chánh phủ.

Đại tá Mạnh phản đối cho rằng vấn đề phải được thảo luận công khai để tránh dư luận không hay đối với Hội đồng. Nhưng Hội đồng đã biểu quyết chấp thuận là buổi chiều họp kín.

Dự thảo phiếu hợp sáng nay, người ta thấy có bác sĩ Nguyễn lưu Viên, Phó Chủ tịch UBHPTU, Giáo sư Nguyễn văn Thơ, Uỷ viên Giáo dục kỹ sư Trần lưu Cung, Thủ ký giáo dục cùng đại diện nhiều đoàn thể trong đó có đại diện của Uỷ ban tranh đấu chuyển ngữ.

TIẾP THEO H TRANG 1

Thành (VN) đã thả hoạt với cặp Quanxu Ishiguro và Kaji Watanabe (Nhật bản) trong trận chung kết quần vợ đôi nam của giải Á vận hội Vọng cảo.

LỜI BÀN DUA CỦA KỲ DUA CHỦA NHỰT

18-12-66

Ngày Bảy— Đua 1400th. nhứt — Hương Bình nhì — Vàng Gió Lăng — ngựa Bảo Vân

ĐỘ NHỨ

Ngựa Cá— Đua 2000th. nhứt — Hương Watzu nhì — Tiến ông Loàng ngựa Minh Ngọc

ĐỘ BA

Ngựa Bá— Đua 1500th. nhứt — Phéniê nhì — Văn Công ngựa Danh Qui

ĐỘ TƯ

Ngựa A4— Đua 1400th. nhứt — Carolina nhì Tarzano ngựa Huỳnh Phi Long

ĐỘ NĂM

Ngựa C4— Đua 1200th nhứt — Prince Charlie nhì — Hồng Hoàng ngựa Thu Hương

ĐỘ SÁU

Ngựa D3— Đua 1200th. nhứt — Huỳnh Long nhì — Hải-Khanh ngựa Anh Mỹ

ĐỘ BẢY

Ngựa C3— Đua 1500th nhứt — Bảo Thắng nhì — Nữ-Thành ngựa Derby

TIẾP THEO H TRANG 1

Nguyễn thị B 22 tuổi làm việc tại 1 nhà thuốc tây ở đường Phan đình Phùng (Gia Định) 2 người chung sống với nhau đã 4 năm nhưng chưa có con.

Cần đây hai người có chuyện bất hòa giận hờn cô 2 đoàn lúc tối nữa. Sau đó anh Lý hay cô B. có tính riêng nên đến chỉ tâm gây sự, suýt ẩu đả. Ngày 15-12, anh Lý đang đi trên đường Lê văn Duyệt Gia Định, thình lình có 1 thanh niên đến tự xưng là nhân viên công lực, bắt giữ và đưa bắt về bót, anh Lý chống lại và báo cho cảnh sát hay mới cả hai về bót. Theo lời anh Lý thì cô B. bào tinh nhân của cô là Nguyễn văn T. chạy đường bắt của anh. Hiện nói vụ nhà chức trách đang tiếp hành cuộc điều tra.

« Nếu chúng tôi mở chiến trường ở Đại Lực »...

Tiếp lời 1 câu hỏi khác, ông Chủ Tịch nhấn mạnh :

— Nếu chúng tôi mở chiến trường thứ II ở Đại Lực thì VN sẽ không còn bị C.S. xâm lược và Đại Hàn cũng tránh được nguy cơ.

Cuối cùng ông chủ tịch kêu gọi cần có sự liên minh chống Cộng. Chiến lược giữa các nước Tự Do và Hoa kỳ rất hợp với THQG đề chống Cộng.

Thông hệ thống điện Danhim

H21.14 giờ 20 phút 2011. Được hướng dẫn đặc phái cơ thăm hệ thống phát điện Danhim.

Tại đây, phái đoàn cược các chuyên viên thuyết trình về hệ thống tiện ích của trung tâm phát điện. Sở đi xông Danhim được lựa chọn đặt hệ thống phát điện là vì vùng nầy cao độ khá cao, chỉ cách 5 cây số khơi thị có 1 thác nước cao hơn 800 thước.

Các chuyên viên cũng cho biết sự khai khẩn của hệ thống phát điện Đa Lạt vì Tại pon.nhưng bằng mọi cố gắng hệ thống nầy vẫn được ứng dụng một ngày gần đây.

Sau đó phái đoàn được hướng dẫn xem các máy móc tân kỹ của hệ thống điện điện nầy.

Phái đoàn đã trở về Sàigon trong buổi chiều cùng ngày.

NHỮNG KHÁCH SẠNH ĂN BAN NGÀY ĐỀU ĐẾN

Nhà hàng THANH - THẾ

1-3, đường Tạ-THU-THÂU — SAIGON

VÀ BAN ĐÊM KHÔNG QUÊN

Tửu Quán TRUNG THÀNH

(GẦN CẦU BÀNG-KỲ)

XIMANG DOBLI AND HA-TIEN

NHÀ MÁY

XIMANG HATIEN

B.P.15.27 NGÔ-ĐỨC-KẾ SAIGON: D.T. 23.646 - 25.809

Nhà máy Xi-Măng

HÀ - TIÊN

(Gần tuyến gấp)

— Kế tranh viên, Thư-ký tổng thư-ký thạo về nhập cảng
— Kỹ sư Cơ-Khí
— Cơ-sở Cơ-Khí
— Giám-đốc Kiến-Trúc
— Giám-đốc
— Thông-dịch
— Hiện viên Kiến-trúc, Trắc-lượng-viên.
— Tài-xế hạng nhứt chuyên chở chung Lambretta.
— Trưởng-máy-ban hạng
— Thợ máy Diesel, thợ-điện, thợ điện điều tiết, thợ đồng, bàn, nguội, tiện.

Hồ sơ xin việc cần phải có :
Tên họ đặc chỉ, ngày nơi sanh và tiểu công vụ gởi đến
35 Ngô-Đức-Kế Saigon

7 GIỜ SÁNG CHÚA NHỰT 18.12.66

Bạn nhớ đọc tiếp (BỘ MỚI) (SỐ 2)

Nước-Nam

TUẦN BÁO LỚN NHỨT SAIGON

50 KỲ GIÁ, NHÀ VĂN CÔNN TÁC THƯỜNG TRỰC

Tăng cường thêm bài vở đặc sắc : Các vụ án xét

Chánh trị : Tây-Bắc (La Hiên) — chiến sự ở vùng đồng bằng Cửu Long (Nguyễn-Bình-Tuyên) — Phát giác chiến thuật mới của V.C. (Thanh-Liêu) — V.N. sẽ trở thành chiến trành nguyên tử (Phương-Hồng) — Bình luận thời-cuộc hàng tuần (Sơn-Điền — Nguyễn-Nữ-Khánh) tờ vi trạm tuần — (Hyphn-Lite) vấn đề đuổi nhà dưới đất (Phan-Thế-Ngọc) — Truyện ngắn đặc sắc và mục phụ nữ như đồng v...

VẪN IN 8 TRANG 3 MẶT. VÀ TIN TỨC SỚM HƠN

Các Báo hàng ngày 5 tiếng đồng hồ

CÁO-THỊ ĐẤU-THẦU KHẨN-CẤP

(LẦN THỨ BA)

Cơ quan đấu thầu : NHÀ KHAI THÁC ĐIỆN LỰC V.N. 278 đường Hiền Vương Saigon.

Công tác đấu thầu : Xây dựng nhà máy điện TÂY-NINH (Lưu bỡ người máy vẽ xây lắp nước.

Trị giá phòng định : CHÍN TRĂM HAI MƯƠI CHÍN NGÀN ĐỒNG (929.000 đ. 00)

Kỳ quỹ tạm : MƯỜI LĂM NGÀN ĐỒNG (15.000 đ. 00).

Nơi và ngày giờ mở thầu : Vào lúc 16 giờ ngày 30-12-66 tại Văn Phòng Nhà Khai Thác 278 Hiền Vương Saigon.

Thời hạn chốt nạp đơn chào thầu : Trước 16 giờ ngày 30-12-66.

NƠI tham khảo hồ sơ : — Nhà Hành-Chánh Điện Lực V.N. 12 Hàng-chặp-Tự Saigon.
— Nhà Khai Thác Điện Lực V.N. 278 Hiền Vương Saigon.
— Tỷ Điện Lực Tây-Ninh.

Điều kiện tiên tinh : Các đơn chịu thầu nạp trễ thời hạn ấn định trên đây cũng như các số ký thầu chánh không hợp đã các điều kiện nói ở điều IV của điều kiện sách riêng đều không nhiên hỉ lợi.

SAIGON, ngày 14 tháng 12 năm 1966

NHÀ KHAI-THÁC

TIẾP THEO D TRANG 1

lợi cho Quốc Gia. Ông Lê chánh Chấn nói rằng, nếu Phó Tổng Thống kiêm Thủ Tướng thì trường hợp Tổng Thống gặp sao như Tổng Thống Kennedy thì Phó Tổng Thống làm đúng đã đó đâu đúng.

Ông Hoàng ngọc Cẩn nhận định cho rằng rất cần có Phó Tổng Thống để gánh vác thay thế, Tổng Thống trong trường hợp bất lực qua đời hay ngăn cản. Ông Cẩn đề nghị Ông đã đó.

Ông Chủ Tịch thì, mà còn nên thêm 2 Phó Chủ Tịch.

Ông Nguyễn minh Đăng chống lại lập luận cho rằng thêm người đề thành trong vì sợ có thêm Phó Tổng Thống là « Tam đầu chế ». Điều gì cho là chỉ có Phó Tổng Thống đã phụ tá Thủ Tướng là phó Thủ Tướng là phó.

Ông Thạch Sang cho rằng Q.H đã chấp nhận có Tổng Thống thì đương nhiên phải có Phó Tổng Thống, nhưng chống lại đề nghị Phó Tổng Thống kiêm nhiệm Thủ Tướng.

Giải xét thịt

Ông Nguyễn bá Cường lên diễn đàn thắc mắc Thiếu Tá Tăng qua là đã 2 cấu hỏi đã quyết chánh đều là Tổng Thống thể thuộc tây đều có Tổng Thống và Phó Tổng Thống và đề nghị nhy không được QH chấp thuận. QH chỉ chấp thuận có Tổng Thống Thủ Tướng mà thôi. Ông Tường bài tại sao hòa nay UBTH lại đưa thêm Phó Tổng Thống ra đề đề chỉ thì chấp ?

Khối Liên Minh Dân Chủ có Phó Tổng Thống

Ông Nguyễn văn Vỉ nêu lên sự kiện, nếu Tổng Thống và Thủ Tướng chẳng may mang một thì sẽ thay thế. Do đó ông Vỉ hỏi rằng lập trường có Phó Tổng Thống đề đồng với tình trạng của Việt Nam. Ông Vỉ đề chống cho QH có 2 Phó Chủ Tịch. Ông Tăng nói ông Tính là trường có 2 Phó Tổng Thống v.v.

Ông Nguyễn văn Giác lên đàn tiếp lên diễn đàn cho biết lập trường khối Ông và khối Liên Minh Dân Chủ Ông Nguyễn hữu Chung chống lại đề ra 2, 3 chức vụ để thích nên một số người nào đó mà thật, cần việc đề Phó Tổng thống cho thay Tổng Thống chết là quá cần thiết lập trường trên, ông Chung cho chống ở Mỹ không có Thủ Tướng mà Phó Tổng Thống không có nhiều vụ gì quan trọng, trong khi ở V.N. đã có Thủ Tướng rồi v...

Dung hòa địa phương

Ông Phan quang Đán bình xực có Phó Tổng Thống nói rằng, hễ có chánh là phải có phó. Ông nêu lập luận đề cho rằng Ông đã có điện của Phó Tổng Thống có thể dung hòa các vấn đề địa phương. Tân giáo v... cũng cần cho rằng không thể, chỗ cái đó có sự tan nát.

2 Phó Tổng Thống

Ông Huỳnh thành Đức cho rằng Phó Tổng Thống có thể ám sát Tổng Thống nếu thì hợp với cuộc đảo tra đề lên thay vả đặc tài. Vì thong ông kế bất tài thường đặc tài. Đề ngăn ngừa ... ám sát ... nên, ông đề nghị có 2 Phó Tổng Thống.

1) Giới hạn quyền hành Phó T. T.

2) An định thời gian tối đa việc thay thế Tổng Thống.

3) Cần bầu 2 Phó Tổng Thống để nếu Tổng Thống chết Q.H. sẽ bầu 1 trong 2 Phó Tổng Thống tên thay.

Sự Tổng Thống chết

Ông Lý thành Lê cho là có Phó Tổng Thống thì phó Tổng tuyển bầu thì mà thế và ông đề chứng rằng cũng ứng cử vào QH trong một liên danh, mà người dưới muốn người trên rơi đề đề thay thế, thì Phó Tổng Thống sẽ thế ám sát Tổng Thống v.v... Ông Nguyễn Đức Chương nói có Phó T. T. và cho rằng vì quyền lợi khó có thể có đoàn kết giữa 2 bài ông. Ông Nguyễn Long Giác kêu gọi các đồng biểu thể tức sau trong nước, những người có thể lãnh Tổng Thống, coi có ai có sức khỏe phù thường không.

Bà Xá lại có ý kiến có thêm Phó Tổng Thống, tên lên không bao nhiêu so với ngân sách. Bà Xá chống lập luận lo ngại các việc ám sát hay chết bất tử của Tổng Thống vì không thể khi đưa bài chưa ra đời mà đoán là sau nầy có xảy ra nhưng, nó là cuộc được. Tại sao không nghĩ rằng nó là người hồn ? Q.H. tạm ngưng hồi 12 giờ 40.

Rao vặt Rao vặt Rao vặt

SANH LỢI

Bán Tủ lạnh WestinghouSe hiệu tốt nhứt 280 lít mới qua tới, chưa dùng.

HỎI : 116 PHÁT-DIỆM SAIGON.

HÃNG LỊCH ĐỒNG - NAI

29 Tự Do Thâu — SAIGON

Điện thoại : 20.678

(Thẳng cửa Đông ship BẾn Thành)

Chuyên sản xuất đủ loại lịch : treo tường — Bỏ túi — Bàn — Lịch thiếc — Lịch bỏ túi — Agenda — Lịch Bloc để bàn — Lịch 6 tờ